Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

Anul XXXIII Nr. 6122 | Luni 30 decembrie 1963 | 4 PAGINI - 20 BANI

Trăiască scumpa noastră patrie, Republica Populară Romînă!

REPUBLICA ARE 16 ANI

Cu inima plină de bucurie, întregul popor sărbătorește astăzi împlinirea a 16 ani de la proclamarea Republicii Populare Romîne — eveniment de însemnătate istorică în viața țării noastre.

Răsturnarea monarhiei și instaurarea republicii populare a constituit unul din cele mai importante momente ale luptei duse de oamenii muncii, sub conducerea partidului, pentru transformarea revoluționară a Romîniei, marcînd cucerirea întregii puteri politice de către clasa muncitoare, trecerea la o nouă etapă istorică — a înfăptuirii sarcinilor revoluției socialiste, a construirii socialismului în patria noastră. Proclamarea republicii a deschis înaintea țării calea unor profunde schimbări înnoitoare, cea mai măreață cucerire din această perioadă constituind-o victoria deplină a socialismului la orașe și sate. Și-au găsit astfel înfăptuirea năzuințele scumpe ale clasei muncitoare și ale întregului popor: lichidarea pentru totdeauna a exploatării și asupririi omului de către om, dreptul celor ce muncesc de a fi singurii stăpîni ai destinelor țării și de a-și făuri o viață tot mai îmbelșugată.

Cu mîndrie privește astăzi poporul nostru roadele muncii sale, desfășurate sub steagul de victorie al partidului, de-a lungul celor 16 ani din constelația luminoasă a Republicii! Sutele de fabrici și uzine, centrale electrice, marile combinate chimice ridicate în anii aceștia; ogoarele fără haturi lucrate de tractoare și combine; miile de blocuri de locuințe care, cu arhitectura lor zveltă și luminoasă, schimbă de la o lună la alta peisajul orașelor; instituțiile și așezămintele destinate ocrotirii sănătății, dezvoltării științei și culturii; regiunile, odinioară înapoiate, în care astăzi clocotește din plin viața nouă — înfățișează tabloul unei țări socialiste în plin avînt, în continuă ascensiune spre culmi tot mai înalte ale progresului.

Toate aceste mari realizări înscrise în acești ani în cartea de aur a Republicii sînt rodul muncii însuflețite, pline de abnegație, desfășurate de milioanele de oameni ai muncii din țara noastră, rodul înfăptuirii consecvente de către întregul popor a politicii marxist-leniniste a partidului. Un sfert din cei 16 ani ai Republicii îl constituie ani ai șesenalului — perioadă de dezvoltare în ritmuri înalte a întregii economii și în care principalele eforturi ale oamenilor muncii din țara noastră sînt concentrate în direcția îndeplinirii programului de dezvoltare a economiei naționale, elaborat de Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn, în vederea desăvîrșirii construcției socialiste. Bilanțul pe care poporul nostru îl încheie acum, la sfîrșitul celui de-al 4-lea an al planului șesenal, este — așa cum a reieșit din lucrările recentei sesiuni a Marii Adunări Naționale — rodnic, ilustrînd încă o dată marea forță mobilizatoare a sarcinilor stabilite de partid. Economia noastră națională a continuat să se dezvolte echilibrat, armonios, pe o linie mereu ascendentă, obținîndu-se succese însemnate în înfăptuirea prevederilor planului de stat. Numeroase colective și-au îndeplinit sarcinile ce le reveneau înainte de termen, a crescut productivitatea muncii care în acest an este cu circa 37 la sută mai mare decît cea realizată în 1959, a scăzut prețul de cost. Realizările din acest an, adăugîndu-se celor dobîndite în anii anteriori ai șesenalului, constituie o chezășie sigură că sarcina stabilită de Directivele Congresului al III-lea de a obține în 1965 o producție de 2,1 ori mai mare decît în 1959 va fi îndeplinită cu succes.

Sînt caracteristice pentru dezvoltarea industrială a țării ritmurile înalte de creștere a producției. În primii 4 ani ai șesenalului, ritmul mediu anual de creștere a atins 15 la sută față de 13 la sută cît era prevăzut, sporuri și mai mari realizîndu-se în ramurile de bază ale industriei: construcția de mașini, siderurgia, energia electrică, chimia. Dacă țara noastră ar fi continuat să se dezvolte chiar și în ritmurile maxime, atinse în cei mai „înfloritori" ani ai regimului burghezo-moșieresc — tocmai după 1990, adică în peste 40 de ani am fi ajuns să atingem nivelul producției industriale realizat în anii Republicii!

În perioada primilor 4 ani ai șesenalului, statul a îndreptat importante resurse pentru dezvoltarea forțelor de producție, volumul investițiilor dublîndu-se. Ca urmare, au intrat în funcțiune sau sînt în curs de construcție numeroase obiective industriale de o amploare deosebită, care determină și vor determina creșteri însemnate de producție.

O preocupare centrală a partidului și statului o constituie introducerea și extinderea tehnicii noi în toate ramurile economiei naționale, dotarea lor cu mașini și utilaje din cele mai perfecționate. Făurindu-și o industrie modernă, multilateral dezvoltată, poporul nostru valorifică la un nivel tot mai înalt resursele naturale ale patrimoniului național în conformitate cu cerințele concrete ale dezvoltării economiei naționale și în interesul ridicării nivelului său de trai.

Pe stema țării noastre spicele de grîu simbolizează agricultura. Partidul și guvernul acordă o atenție deosebită creșterii producției agricole, care, în condițiile avîntului industriei socialiste, constituie un factor de mare însemnătate pentru dezvoltarea întregii economii. În cadrul programului complex menit să asigure dezvoltarea intensivă și multilaterală a agriculturii, au fost luate măsuri care au dus la creșterea producției de tractoare și mașini agricole, de îngrășăminte chimice, s-au executat sau sînt în curs lucrări de îndiguiri și desecări, s-a mărit cointeresarea materială a producătorilor agricoli, au fost adoptate noi forme organizatorice de conducere a agriculturii. Ca rezultat al tuturor acestor măsuri, toate ramurile agriculturii sînt în continuu progres — în perioada primilor 4 ani ai șesenalului producția medie de cereale fiind de 10 milioane de tone, cu 1 milion de tone mai mare decît media celor 4 ani anteriori, deși condițiile climatice au fost nefavorabile.

Progresele mari obținute în dezvoltarea întregii economii naționale au creat condițiile pentru ridicarea continuă a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii. Corespunzător cu creșterea veniturilor populației și a puterii sale de cumpărare a crescut volumul desfacerilor de mărfuri prin comerțul socialist, s-a îmbunătățit continuu aprovizionarea oamenilor muncii de la orașe și sate. Prin înfăptuirea vastului program de construcții de locuințe, oamenii muncii de la orașe au primit în primii 4 ani ai șesenalului circa 160 000 de apartamente noi construite din fondurile statului; la sate, țărănimea colectivistă și-a ridicat în acest răstimp peste 350 000 de case noi.

Statul cheltuiește anual sume importante din bugetul său pentru satisfacerea nevoilor dezvoltării învățămîntului, culturii și pentru ocrotirea sănătății.

Culegînd din plin roadele muncii lor harnice, oamenii muncii din țara noastră privesc cu încredere viitorul, ei muncesc cu însuflețire pentru întărirea și dezvoltarea orînduirii noastre noi, participă activ la rezolvarea treburilor obștești, la conducerea vieții economice și culturale, își pun întreaga putere de muncă, inițiativa și elanul lor creator în slujba progresului și prosperității patriei socialiste. Pregătindu-se să pășească într-un nou an de muncă, întregul nostru popor este hotărît să dezvolte realizările de pînă acum, să înfăptuiască cu cinste importantele sarcini stabilite de partid și guvern în legătură cu dezvoltarea economiei și culturii în anul viitor, conștient că prin aceasta va pune o nouă piatră solidă la temelia, sănătoasă și sigură a creșterii continue a nivelului său de trai. A XVI-a aniversare a Republicii găsește poporul nostru strîns unit în jurul încercatei sale cărăuze, Partidul Muncitoresc Romîn, al Comitetului lui Central, în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

În timp ce Romînia burghezo-moșierească era folosită de cercurile imperialiste ca un simplu pion în planurile lor aventuriere, Republica Populară Romînă se bucură de o reală și deplină independență, înfăptuiește o politică externă ce corespunde intereselor vitale ale poporului. Relațiile de strînsă prietenie, colaborare și întrajutorare statornicite între R. P. Romînă și celelalte țări socialiste sînt o expresie a solidarității popoarelor acestor țări care luptă pentru țelurile comune ale triumfului comunismului și păcii. Țara noastră promovează principiile coexistenței pașnice, dezvoltînd relații multilaterale cu toate statele, indiferent de orînduirea lor socială. În mod consecvent, partidul și guvernul nostru militează pentru destinderea încordării internaționale, pentru rezolvarea pașnică a problemelor litigioase prin tratative duse cu răbdare și stăruință, sprijină orice pas constructiv îndreptat spre realizarea dezarmării, spre statornicirea unui climat de înțelegere, colaborare și apropiere între state și popoare. Prin remarcabilele sale realizări în dezvoltarea economiei, ca și prin politica sa externă de promovare a păcii și cooperării între popoare, țara noastră și-a cîștigat un binemeritat prestigiu pe arena internațională.

Puternică, liberă, pe soartă stăpînă, — așa cum glăsuiește imnul țării — Republica Populară Romînă pășește în cel de-al 17-lea an al existenței sale ca o țară înfloritoare, în plin avînt. Poporul nostru este însuflețit de dorința de a dobîndi, sub conducerea partidului, noi izbînzi în înfăptuirea mărețelor obiective stabilite de Congresul al III-lea al partidului, în vederea desăvîrșirii construcției socialiste, noi victorii în lupta nobilă pentru triumful cauzei păcii în lume.

Manifestări consacrate aniversării Republicii

Duminică, la Casa națională de cultură „16 Februarie" din București a avut loc un medalion artistic cu tema „Te slăvim Republică iubită".

În sala de teatru a Palatului pionierilor din Capitală s-a desfășurat în aceeași zi o adunare la care au participat peste 700 de pionieri și școlari. A urmat un program artistic susținut de formațiile artistice din cadrul Palatului pionierilor.

Conferințe și alte manifestări consacrate aniversării Republicii, au avut loc, de asemenea, în cadrul Direcției regionale C.F.R.-Iași, la Uzinele Textile „Moldova" din Botoșani, Fabrica „Proletarul" și Fabrica de hîrtie și celuloză „Steaua roșie" din Bacău, Uzina de țevi din Roman, Fabrica de tricotaje „Moldova" din Iași, I.C.I.L. Vatra Dornei, precum și la căminele culturale sătești.

La Teatrul de stat din Oradea s-a desfășurat un program artistic organizat de Consiliul local al sindicatelor și comitetul orășenesc de cultură și artă.

La Deva s-a deschis o expoziție de artă plastică. Cele aproape 100 de lucrări de grafică, pictură și desen realizate de artiști plastici consacrați și artiști amatori, oglindesc înfăptuirile obținute în anii Republicii, în dezvoltarea centrelor industriale ale regiunii Hunedoara.

Locuințe noi

În perioada 1960—1964, peste 800 mii persoane beneficiază de locuințe noi, pentru construirea cărora statul a alocat aproape 11 miliarde lei. Iată unele realizări din cîteva regiuni și orașe ale țării.

● *Pe harta regiunii Bacău au apărut localități urbane noi ca Onești, Bicaz, Dărmănești etc. Numai în Onești s-au construit circa 6 000 apartamente. Un mare număr de locuințe s-a ridicat și în orașele Bacău, Piatra Neamț, Roman. Între 1958—1963 în orașele și centrele muncitorești din regiune s-au dat în folosință 16 000 apartamente.*

● *Orașul Hunedoara s-a îmbogățit în acest an cu aproape 900 de apartamente, o școală cu 16 săli de clasă. În prezent se lucrează intens la construirea unor noi blocuri de locuințe însumînd 1 400 de apartamente, a unui spital modern cu 700 de paturi, a unor complexe comerciale etc.*

● *Constructorii de pe șantierele de locuințe de la Lupeni, Petroșeni, Petrila și Vulcan au avut ca sarcină să predea în cursul acestui an 1 418 apartamente. Constructorii din Valea Jiului nu numai că au îndeplinit sarcinile ce le reveneau dar au și predat peste plan 210 apartamente. Alte blocuri de locuințe sînt în curs de finisare.*

● *Peste 1 015 familii ale constructorilor de mașini, chimiștilor, minerilor, metalurgiștilor, lucrătorilor forestieri din Baia Mare s-au mutat în acest an în apartamente noi. În noul cartier de pe valea Săsarului, în anul 1964 constructorii băimăreni vor avea de predat aproape 1 000 de apartamente.*

Din activitatea tineretului

Însuflețit de dragoste de patrie, tineretul țării noastre a obținut și în acest an rezultate frumoase în producție.

La întrecerea socialistă au participat în acest an peste 500 000 tineri; dintre ei, aproape 127 000 au obținut titlul de evidențiat. Peste 270 000 tineri muncitori au participat la cursurile de calificare și ridicare a nivelului de pregătire profesională.

Pînă în ultimele zile ale lunii decembrie tinerii au adunat și predat oțelăriilor 230 000 tone fier vechi.

Mii de tineri au contribuit prin muncă patriotică la construcția a numeroase școli și așezăminte culturale, la îngrijirea parcurilor și grădinilor, la amenajarea unor noi spații verzi; ei au sădit aproape 4 milioane pomi fructiferi și ornamentali.

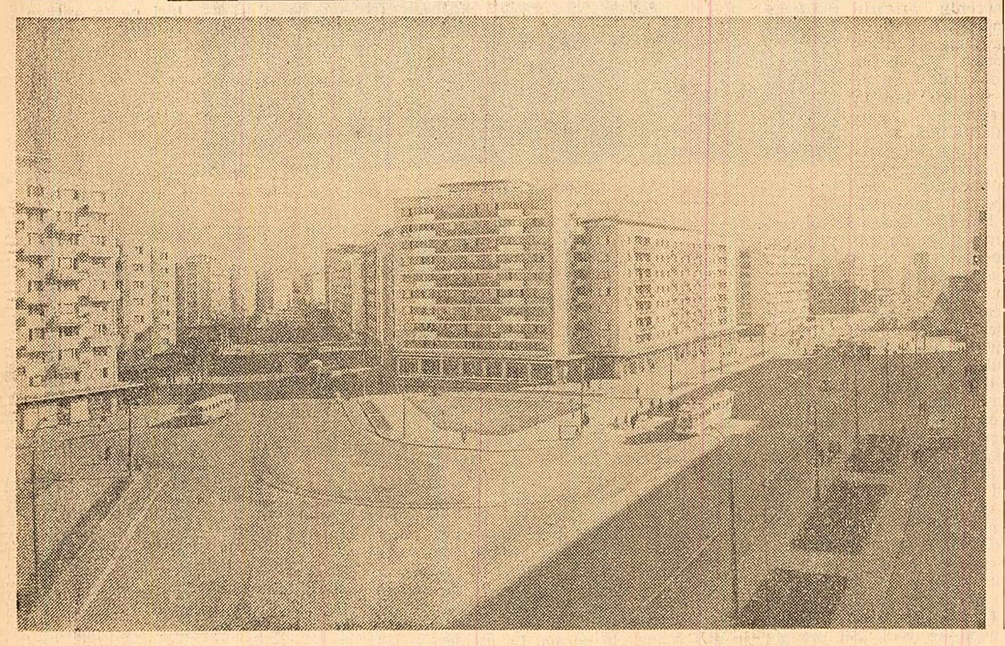

Una din podoabele Capitalei — noile blocuri de locuințe, simbol al înnoirii întregii țări în anii Republicii.

ÎN PLIN ELAN CREATOR

Din prima zi a existenței sale, Republica Populară Romînă a fost definită, prin inscripții apărute pe frontonul a mii de clădiri, de la fostul palat regal și pînă la stațiile de cale ferată, drept un stat al oamenilor muncii de la orașe și sate.

Dacă noi nu am fi dat, atît de repede și de lapidar, noii noastre țări această definiție, fără îndoială că ar fi venit clipa cînd i-ar fi dat-o alții. Nu știu cît timp va fi trecut pînă ce pămînturile locuite de strămoșii noștri au dobîndit numele de „Dacia Felix", dar sînt sigur că, numai după cîțiva ani de la proclamarea republicii populare, toți cei ce ne-au vizitat țara nu s-ar fi putut să nu observe ce se petrece aici și nu s-ar fi putut ca întrebați, odată întorși acasă, ce este Republica Populară Romînă, să răspundă altceva decît că este un stat al oamenilor muncii.

Aceasta este cea mai frapantă, și în același timp esențială, caracteristică a noii noastre țări. Un stat al oamenilor muncii — oricine poate să observe — înseamnă un stat în care munca este pusă în locul cel mai de cinste, un stat în ierarhia căruia nu există treaptă mai înaltă decît aceea pe care o ocupă producătorii de bunuri materiale și spirituale, adică muncitorii cu brațele și cu mintea. Aceasta este o realitate nouă în istoria lumii, iar poporul nostru s-a făcut vrednic de ea și a cucerit-o.

În statul moșierilor și al capitaliștilor munca nu conferea celor care o prestau nici un fel de onoare. Muncitor decorat sau fotografie de muncitor apărută în ziare nu s-a pomenit pe aceste pămînturi pînă acum douăzeci de ani.

Pe vremea cînd Romînia era o țară „eminamente agricolă", cum se spunea, adică o țară în care cele mai multe bunuri proveneau din munca imensei mase a țărănimii, meritele acesteia erau recunoscute, chiar în cele mai înalte sfere, spunîndu-i-se „talpa țării". Acesta era supremul elogiu — și în același timp angajarea tălpii de a rămîne talpă — pe care cei ce luau contact cu țara prin intermediul anvelopelor de automobil îl aduceau celor ce umblau desculți. Fiindcă, toată lumea ține minte, talpa țării călca pămîntul desculță, și numai în caz de război i se dădea o pereche de bocanci.

Astăzi, țărănimea a încetat să mai fie „talpa țării", devenind aliata clasei muncitoare în exercitarea puterii în stat. Astăzi, de la cel mai mic sat din inima munților și pînă la cele mai importante instituții centrale, frînele, acceleratoarele, pîrghiile de comandă ale statului se află în mîinile muncitorilor și țăranilor, în mîini care n-au uitat ce-i ciocanul și coasa și care, între timp, au învățat rostul altor multe unelte.

Pe vremuri, a avea puterea politică în mîini însemna a domni. A domni însemna a jefui, a te chiverniși, a huzuri. Regele domnea, jefuia, se chivernisea, huzurea tot timpul, iar partidele politice — pe rînd.

Astăzi, a avea puterea politică în mîini înseamnă a munci fără preget, cu abnegația și eroismul proprii comuniștilor, pentru binele întregului popor. Dar numai astfel, printr-un efort uriaș, făcînd din fiecare post de comandă un loc de muncă și de răspundere, țara noastră a putut deveni, cum spune noul ei imn, stăpînă pe soartă.

GEO BOGZA

Era foarte ușor să fii cap încoronat sau slujitor prea supus al capului încoronat, cum nu se rușinau să se numească miniștrii, și să privești de sus la talpa țării. De mii de ani, aceste pămînturi se acopereau, prin truda celor de jos, de roade, și toată problema celor ce aveau statul în mîinile lor era cum să le dijmuiască mai bine, cum să-și ia din ele partea leului.

Stat al oamenilor muncii de la orașe și sate, republica populară pune muncitorilor și țăranilor care o conduc altfel de probleme. Problemele grele și multe ale unui popor care se simte chemat, care se simte vrednic să zidească, pe vechea vatră a patriei sale, o țară nouă, puternică, înfloritoare.

Un popor stăpîn pe propria lui soartă, cum este poporul nostru, a putut schimba fața țării în mai puțin de douăzeci de ani, acoperind-o cu mari uzine constructoare de mașini și hidrocentrale, cu uzine metalurgice și chimice, cu tot felul de fabrici, ridicînd în același timp orașe noi din temelii, modernizînd vechile orașe, zidind pretutindeni teatre, spitale și școli. În fond, un popor stăpîn pe propria lui soartă înseamnă un popor care a putut prospecta și inventaria bogățiile țării, în totalitatea lor, inițiind și dînd viață celor mai îndrăznețe planuri pentru a le pune în valoare.

În toamna trecută, vizita tovarășului Gheorghiu-Dej și a altor conducători în diferite regiuni a făcut să treacă prin fața ochilor noștri, ca într-un film, imaginile grandioaselor șantiere care schimbă încă o dată fața țării, ridicînd pe întinderea ei atîtea fabrici și uzine, construite la cel mai înalt nivel al tehnicii mondiale. Cu acest prilej ne-am dat seama, o dată mai mult, ce înseamnă un popor stăpîn pe propria lui soartă, cum este poporul nostru, cum sînt toate popoarele care, eliberate de orice asuprire, alcătuiesc marea familie a țărilor socialiste.

Intrăm în cel de-al șaptesprezecelea an al republicii populare, în cel de-al douăzecilea an al eliberării noastre, în plin elan creator.

CUM A FOST CU PUTINȚĂ

DEMOSTENE BOTEZ

Trebuie să fi fost prin anul 1924. Eram într-un compartiment al trenului București — Iași. În fața mea, un domn în vîrstă, cu ochelari, cu o bărbiță cenușie, îmbrăcat simplu, dar deosebit de îngrijit. În general, cu anii, călătorii de pe această linie, ne cunoșteam cel puțin din vedere dacă nu personal. Bătrînelul era între noi un intrus ; vădit — un străin.

Era — am aflat după aceea — un savant francez care venea de la Paris la Iași, să studieze la fața locului... o epidemie de scarlatină, o veche specialitate a Iașului, de reputație mondială.

Faima aceasta de-atunci, era printre prezentele romînești peste hotare.

Zilele trecute, întorcîndu-mă de la Iași am călătorit cu un om de știință elvețian, care fusese la Iași să viziteze Fabrica de penicilină și care mi-a vorbit pînă la Tecuci, cu un entuziasm nestăpînit, despre minunatele realizări de acolo. Avea cuvinte de laudă pentru oameni și numai aprecieri bune pentru produsele muncii și prețuirea lor. Printre altele, nu se putea dumiri cum am putut noi crește cadrele științifice pentru o asemenea fabricație delicată, atunci cînd noi nu aveam o tradiție și o îndelungată experiență în materie.

Aceeași nedumerire și-au arătat-o un grup de oaspeți belgieni cînd au vizitat Uzina de utilaj petrolier „1 Mai"-Ploiești, unde au văzut atîția muncitori foarte tineri executînd lucrări de precizie care cereau o înaltă pregătire.

Și un deputat englez, cu care am stat astă vară cîteva zile la Mamaia, după ce s-a interesat de data cînd a fost construit fiecare bloc și a aflat că totul este ridicat în ultimii ani, a întrebat unde am găsit mulțimea de muncitori specializați în multiplele meserii necesare pentru finisarea și instalațiile de tot felul, cerute de asemenea realizări.

Nici unul nu știa marele rezervor de însușiri ale poporului nostru ; nu știa că cea mai mare parte dintre maiștrii tuturor acestor întreprinderi, ca și ai sutelor de alte unități industriale și de construcții, sînt feciori de muncitori, de țărani, de cîțiva ani doar plecați de pe băncile școlilor. E atitudinea și constatarea multor străini care ne „descopăr" abia acum.

Acum 16 ani, la proclamarea Republicii, aceiași oameni, dacă nu se întrebau ce-i aceea Romînia, apoi cu siguranță se întrebau ce va mai fi voind această Republică și ce va face pe plan economic și social.

Răspunsul l-a dat Republica noastră, ceva mai tîrziu, dar l-a dat prin fapte, prin realizări, în așa măsură că necredincioșii și îngîmfații de altă dată recunosc atît realizările pe care le văd cu ochii, cît și ritmul progresului nostru. Întrebarea lor de altădată, din ziua proclamării Republicii : „Ce vor face ăștia ? Ce vor să realizeze ?" este acum, după 16 ani, înlocuită cu alta : „Cum au făcut ?" „Cum au putut face ?" Și, negăsind în dogmele învechite ale economiștilor burghezi nici o explicație, au făcut apel la alte explicații tot atît de neștiințifice, dînd totul pe seama supranaturalului și numind aceasta „miracolul romînesc".

Pentru noi, ca și pentru alții, fenomenul este însă perfect de înțeles. Noi și avem deprinderea de a explica diversele procese economice și sociale prin legi și cauze științifice. Dezvoltarea țării noastre în acești ani are multe date reale, pozitive, bine știute ; are o componență de elemente multiple. Intră aci învățătura leninistă cu privire la construirea și desăvîrșirea socialismului, cu privire la legile trecerii de la capitalism la socialism pe care Partidul Muncitoresc Romîn le-a aplicat creator. Intră aici accentul pe dezvoltarea industriei grele, pe dezvoltarea industriei de fabricat mașini, pe electrificare, pe industrializarea țării în general, nesăbita grijă pentru colectivizarea, mecanizarea și dezvoltarea agriculturii, atenția pentru culturalizarea maselor, dezvoltarea științei, pentru formarea cadrelor. Cu un cuvînt, explicația „miracolului" stă în conducerea înțeleaptă a partidului, în întreaga lui politică, în clarviziunea sa izvorîtă din cunoașterea tuturor factorilor care contribuie la progres, în știința de a folosi chibzuit energiile și resursele de care dispunem, astfel încît realizările să fie cît mai mari și mai bune, îndreptate fiind spre propășirea țării.

După instaurarea Republicii, resursele țării au fost scoase la lumină după un program clar și exact îndreptat spre transformarea Romîniei într-o țară cu o economie puternică, un program de valorificare științifică a resurselor țării, în interesul propășirii ei și creării unui înalt nivel de trai, de cultură și civilizație pentru masele populare. Explicația stă în eroismul oamenilor muncii, în energia trezită în ei de conștiința libertății și sentimentul lor de stăpîni și făuritori ai soartei proprii, de încrederea în puterile lor și în viitorul luminos pe care-l făuresc, în mersul nostru înainte alături de țările socialiste frățești. Căci Republica noastră s-a născut ca Republică **Populară**, în care poporul participă în mod direct la conducerea țării, ca stat socialist, legat prin relații de prietenie și colaborare cu celelalte țări socialiste.

Nu se poate să nu vorbesc despre prestigiul pe care Republica — cu adevărat independentă și suverană — și l-a cîștigat în acești ani peste hotare, prestigiu confirmat în cursul recentei sesiuni a O.N.U., la care inițiativele țării noastre au fost bine apreciate și susținute de alte state.

Acel oaspete de bună credință care ne trece pragul și constată prin propriile lui simțuri avîntul dezvoltării Republicii noastre, pe toate tărîmurile, să asiste odată la o sesiune a Marii Adunări Naționale — cum a fost aceea care și-a încheiat acum lucrările — și va vedea explicația realizărilor poporului liber, talentat și harnic, în democratismul orînduirii noastre. Va cunoaște cine compune Marea Adunare și cum cei mai destoinici oameni ai muncii exercită cu pricepere atribuțiile lor de conducere a țării. Va auzi acolo intervențiile muncitorilor, țăranilor colectiviști, ale cărturarilor în toate treburile țării, exprimînd puncte de vedere și relevînd situații de fapt, dînd cont de activitățile și realizările din sectoarele lor de muncă și inițiind planuri de viitor. O realitate. O realitate pozitivă, întruchipînd democratismul socialist.

Viața nouă a chemat și cheamă neîncetat la conducerea treburilor obștești pe toți fiii ei, dîndu-le posibilitatea să-și pună în valoare calitățile, creînd mijloace variate de educație a lor, de completare a cunoștințelor de tot felul pe care le dau formele complexe de învățămînt — la dispoziția fiecăruia, ca și opera uriașă de culturalizare a maselor.

În ridicarea conștiinței socialiste a omului, în cultura lui multilaterală — este de asemenea un element real al progresului pe care unii străini nu-l înțeleg exact, deși este evident și convingător.

Prin atîtea mijloace, Republica își crește astăzi un om de tip nou. E un om demn, luminat, conștient politic, plin de inițiativă, bun gospodar al treburilor obștești, realizator priceput al unor planuri din ce în ce mai îndrăznețe.

Iată, „cum am făcut", „cum am putut face !"

Și dacă am obținut realizări cu care ne putem mîndri, sîntem conștienți, ca adevărați gospodari ai treburilor obștești, că avem încă multe de realizat pentru traducerea în viață a nobilului țel înscris în programul partidului.

Și apoi, cum ar fi fost cu putință toate acestea dacă nu s-ar fi proclamat Republica ? Cum ar fi fost cu putință acestea cu un rege stăpîn pe latifundii de mii de hectare, interesat direct în exploatarea fără milă a tuturor bogățiilor țării, esociat, complice și protector al tuturor exploatatorilor odioși, beneficiarii „relei tocmeli" de altă dată ?

Proclamarea Republicii a dărîmat ultimul stăpîn, și cel mai de nădejde, al unei rînduieli putrede și antipatriotice. Ea a descătușat deplin uriașele energii ale poporului și resursele patriei. Iată explicația transformărilor ce au ridicat o țară nouă, un om nou, așezîndu-l pe acesta la loc de cinste în tabloul de valori de pe harta lumii.

Trăiască Republica Populară Romînă !

Hora fetelor

Ileană Cosînzeană...

CICERONE THEODORESCU

Tu, roabă pe pămîntul tău
Și slugă-n casă la călău
În negri timpi îndepărtați,
Cenușăreasă la-mpărați,
Urmînd al răzvrătirii sfat
Desculță ai plecat din sat
Și-atît aveai : doar codru-n geană
Și marea-n șoldul legănat,
Ileană Cosînzeană...

De la Bălcescu, din părinți,
Un corn al nopților fierbinți
Striga prin veacul de scîntei,
Chema la luptă-n treizeștrei,
Destul ai fost, tu nume scump,
Cu sînge scris pe cer de piumb !
Dintr-un hotar în celălalt
Te scrie-n aur ceru-nalt.

Cînd floarea roșie-n cinci petale
Podoabă e cositei tale,
Ce bucurie, ce nesaț e
În milioanele de brațe,
Că zi de zi ești mai frumoasă
Urcînd prin cîntecul pădurii,
Că mîndra lor cenușăreasă
Acuma și-a găsit condurii.

Erai doar lupta pentru pîine,
Acum ești zborul către mîine,
Erai amurgul prin stejari,
Ești zorile : cu ochii clari
Te-nalți, Ileană Cosînzeană
Cu marea-n șold și codru-n geană,
C-ai strîns să-ți fie zeghe caldă
Pămînturile laolaltă —

Și pasul harnic nu-ți încetini
Și cînți cu oamenii prieteni,
Și numai sonde și furnale
Sînt tulnicele zării tale...

Siderurgiștii

Iarna, cerul celor două cetăți de foc — Reșița și Hunedoara — e mult mai aproape. Coșurile zvelte și înaltele furnale îl ating și-l străpung, pierzîndu-și vîrfurile în cupola lui înnegurată care, în timpul nopții, la lumina șarjelor devine pe dinăuntru împurpurată. În ciuda acestui anotimp al frigului și al ninsorii, ritmul de muncă al siderurgiștilor nu se domolește. Luna decembrie care îl precede e o lună a recoltelor de metal anuale, a bilanțurilor, a dezbaterilor privind proiectele de viitor.

Hunedoreni și...

Și în acest an, Hunedoara a rămas un oraș care întinerește neîncetat prin construirea unor noi obiective, de înalt nivel tehnic, ce vin să sporească numărul agregatelor ei de oțel. Astfel, au intrat în funcție în cursul lui '63, încă trei linii moderne de laminare, o instalație de granulare a zgurii, noi ateliere de întreținere și o nouă fabrică de aglomerare a minereurilor, mai mare și mai bine dotată decît cea existentă, inaugurată numai cu 8 ani în urmă.

După cum se vede, Hunedoara crește vertiginos din punct de vedere al capacității de producție, al tehnicii, cît și în ceea ce îi privește pe oameni înșiși. Fabrica de aglomerare existentă, de pildă, deși a atins o vîrstă fragedă — n-a împlinit măcar un deceniu — a fost de acum supranumită „fabrica veche", pentru a se deosebi de surata ei și mai tînără, denumită „aglomeratorul nr. 2" sau „noul aglomerator". Și nu numai atît. Aceste două denumiri deosebite reflectă ritmul rapid de dezvoltare a realităților hunedorene, mai ales în anii care au urmat celui de-al III-lea Congres al partidului.

Noul aglomerator, — de 4 ori mai mare decît „fabrica veche" — alcătuit dintr-un grup de clădiri masive, legate prin lungi planuri înclinate, avînd în mijloc un coș de 140 m., cel mai înalt din Hunedoara, constituie o construcție impozantă ; în momentul de față funcționează numai cu o singură bandă, ceea ce reprezintă abia un sfert din capacitatea lui finală. Halele cu pereți de sticlă, mai înalte și mai luminoase ; clădirea centrală cu fațada armonios și îngrijit conturată ; introducerea unor agregate noi, mai avansate din punct de vedere al automatizării — cum este seria de dozatoare care cîntăresc singure, cu precizie, materialele ce intră în compoziția șarjei — precum și alte îmbunătățiri de ordin tehnic, demonstrează sporul de experiență în stăpînirea tehnicii sau în construcții, dobîndit de hunedoreni în acești ani.

Cînd e vorba de punerea în funcție a noii fabrici de aglomerare, hunedorenii își mărturisesc mîndria pentru două fapte legate de acest eveniment. Mai întîi că lucrează într-o întreprindere modernă, proiectată, construită și dotată cu utilaje realizate, cu excepția cîtorva agregate, în țara noastră. În al doilea rînd că, la o lună de la punerea în funcție, fabrica a atins producția prevăzută în proiecte. În luna noiembrie a realizat economii de 2 milioane de lei. E o adevărată performanță.

Ce anume a dus la reducerea la minimum a perioadei de încercări și tatonări, inerente oricărui început ? O bună strategie organizatorică, priceperea de a folosi tot ce a fost mai bun în experiența acumulată pînă acum, inițierea temeinică, multilaterală, a noilor cadre în secretele meseriei.

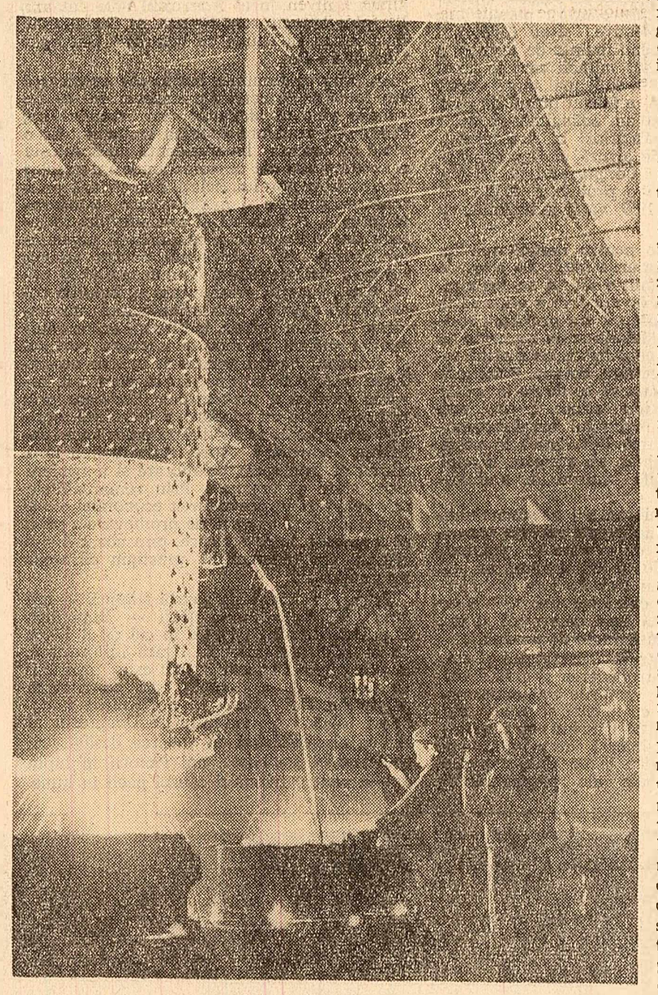

Scîntei de șarjă nouă...

Dar Hunedoara se reînnoiește neîncetat nu numai prin construcția de agregate noi. Deoarece, chiar și secțiile intrate în funcție mai de mult nu rămîn osificate pentru totdeauna în forma lor inițială, ci suferă și ele un neîncetat proces de înnoire. La intrarea în funcție, în anul 1956, furnalul de 700 m c era cel mai mare și mai modern din țară. De atunci tehnica a progresat. Furnalele construite ulterior au fost mai perfecționate. Pentru a nu rămîne în urmă, față de frații săi mai tineri, furnalul hunedorean a fost recent modernizat, cu prilejul reparațiilor capitale, după un proiect elaborat de IPROMET, încît se poate spune cu drept cuvînt că avem de-a face acum, dacă nu cu un furnal nou, dar în mod sigur cu unul radical înnoit.

Hunedorenii sînt mîndri, de asemenea, de felul cum „merge", în ultimele luni, secția „OSM 2", cea mai mare oțelărie din țară. În lunile octombrie și noiembrie au fost înregistrate aici vîrfuri de producție unice. Perioada de avînt a continuat și în cursul lunii decembrie creîndu-se toate premizele ca oțelarii să treacă pragul lui 1964 în iureș susținut. Pe platforma de sus lucrul e în toi. Uriașele cuptoare flutură jerbe de flăcări, mașinile de șarjare străbat în viteză platforma.

— Dacă se face oțel mult, treburile merg bine, toată lumea e mulțumită. Avariile sînt mai reduse, hala de turnare nu provoacă străngulări — ne spune tînărul inginer Maxim Bun, ca pentru a exprima starea de spirit a oțelarilor.

Desigur că nu numai elanul explică succesul oțelarilor hunedoreni. E vorba de un efort, bazat pe cunoașterea tehnicii, pentru scurtarea reparațiilor, la rece și la cald, prin metode mai perfecționate, pentru scurtarea duratei de șarjare prin îmbunătățirea regimului termic etc. În limbaj economic, acest efort al oțelarilor pe anul 1963 se exprimă astfel : peste 10 milioane lei economie la prețul de cost, reducerea rebutului cu 13,46 la sută. A sporit și indicele de utilizare, în așa fel încît la fiecare ceas oțelăria hunedoreană a produs cu 210 kilograme mai mult decît în cursul anului 1962.

...reșițeni

În cealaltă cetate a oțelului, la Reșița, „luna bilanțurilor și a proiectelor de viitor" a surprins pe siderurgiști în toiul unui similar avînt pentru obținerea unor sporite cantități de metal. „Furnalul nr. 1 a început să funcționeze cu presiune ridicată, oțelarii au dat 14 000 de tone de metal peste planul anual, laminatorii — 16 000" — iată știrile îmbucurătoare pe care le aflăm imediat. Vizitarea secțiilor respective, discuțiile cu oamenii, le îmbogățesc cu noi fapte și noi amănunte.

Pe platforma oțelăriei nu mai întîlnim statura înaltă și atît de familiară a maistrului Stubnya. Bătrînul a ieșit la pensie. La oțelărie au rămas tovarășii săi de muncă ceva mai tineri, ca maistrul Sebastian Mazilu, care continuă, ca și predecesorul său, activitatea nobilă și frumoasă de formare a cadrelor tinere. Peste cîțiva ani și meșterul Mazilu va ieși la pensie. Cei doi tineri maiștri, ajutorii săi, cărora el le-a transmis experiența lui în elaborarea metalului incandescent, sînt oameni de nădejde. În persoana prim-oțelarului Achim Vasile, care, după ce a schimbat în tinerețe mai multe meserii, s-a legat pentru totdeauna de cuptoarele oțelăriei, recunoaștem pe unul din fruntașii acestei secții în care, prin buna organizare a încărcării cuptoarelor, prin utilizarea la maximum a mașinii de șarjare, prin îmbunătățirea presiunii aburului, s-a obținut acea depășire de 14 000 de tone de care vorbeam înainte.

Ne-am interesat la inginerul-șef al laminoarelor reșițene cum se face că, deși agregatele secției au rămas aceleași, producția pe care o dau se află în creștere. Depășirea de 16 000 de tone este, în acest sens, semnificativă. Interlocutorul ne-a lămurit referindu-se la graficul mereu urcător al indicelui intensiv, care numai în acest an reprezintă o creștere de 5 la sută.

Oamenii învață să utilizeze din ce în ce mai bine toate resursele agregatului. În această luptă pentru stăpînirea tehnicii ei se maturizează și aduc nenumărate îmbunătățiri mașinilor și mecanismelor la care lucrează. Echipa de electricieni, condusă de Martinian Mihet, nu s-a mulțumit numai să intervină cu promptitudine și competență în caz de deranjamente, contribuind astfel la reducerea timpului de oprire al agregatelor. Dar, de cîțiva ani de zile, cei de la întreținere au înlocuit vechiul tip de acționare, care permitea efectuarea a 600 de conectări pe oră, printr-un sistem mai modern, datorită căruia numărul de conectări poate ajunge la 1000. De o asemenea atitudine creatoare în munca lor dau dovadă și laminatorii. Citez, cu titlu exemplificativ, pe cei din echipa maistrului Sofronie Budriș, pe care l-am găsit în plină activitate, între serpentinele nesfîrșite de metal incandescent. Datorită strădaniței depuse de ei, uzina constructoare a livrat filiere mai rezistente ; prin potrivirea mai bună a unor calibre, la laminarea tijei „se intră mai repede în profil" etc. În consecință randamentul agregatului lor a devenit mai mare rebuturile s-au micșorat.

Atitudinea activă entuziastă, bazată pe cunoștințe temeinice, creatoare, a oamenilor, dorința lor fierbinte de a răspunde sarcinilor trasate de partid privind creșterea neîncetată a producției de metal, atît de necesar industriei noastre aflată într-o rapidă dezvoltare, — iată ce a chezășuit în cursul lui 1963, ca și în alți ani, succesele făurarilor de oțel din cele două mari cetăți de foc, Reșița și Hunedoara.

V. NICOROVICI

POPASURI ÎN DECEMBRIE

- **Drum peste zăpezi**
- **Semne pe o hartă**
- **Inscripții pe un stîlp de casă**

Cu oricîtă ambiție a vitezei, troienele ne frînează elanul. Pe parbriz s-a țesut un vitraliu, pe care paleta de metal îl șterge, pentru ca gerul să-l recompună cu fantezie din nou. Cauciucurile patinează ca niște tălpi de sanie, iar pe la Nisiporești, pe drumul Romanului, întîlnim sănii. E o răspîntie de drumuri și luăm aminte că am ajuns la „Hanu-Ancuței". Urmele hanului cîntat de Sadoveanu se mai văd, iar zăpada și chiciura diamantină le acordă din nou poeticul prestigiu care face parte din culoarea și aroma Moldovei. Poposim. Se cuvine să ne oprim, fiindcă e ger și fiindcă gospodarii colectiviști în drum spre Roman sau Pașcani fac un legiuit popas la bufetul de lîngă han, unde adie a vin fiert „cu piper și scorțișoară". De aici, din acest loc cîntat într-o carte celebră, se deschide într-adevăr o priveliște spre toată valea Moldovei și a Siretului. Verdele crud al grîului de pe ogoarele fără de haturi e acoperit acum cu zăpezi bogate, preludiul holdelor de aur din miezul verii, iar din loc în loc se văd orășelele fermelor. În înserarea care se lasă s-au aprins lumini. Altădată, n-ai fi zărit decît cu greu prin filtrul negurei clipirea lămpilor cu gaz. Satele erau odinioară confundate cu întunericul. Faldurile bogate de zăpadă aruncate decorativ peste cîmpii și munți jucau în Romînia de ieri un rol mai mult decît estetic — ele acopereau ! Vara, între lanuri de grîu și porumb, bordeiul putea să apară chiar pitoresc. Cu mînecile suflecate, aruncînd de pe umeri cojocul rupt, omul cîmpului putea să apară, în același anotimp, un oarecare muncitor, împărtășind bucuria luminii, ca în gravurile colorate ale lui I. Coate sau George Hering, vechi călători străini la Dunăre. Dar venea iarna. Ceea ce vegetația acoperea cu culori de pastel, ceea ce însemna „fericitul cîmp agricol", recădea dintr-o dată împreună cu frunzele veștejite la imaginea dezolant de tristă a satului adevărat. Dar acum, ulițe și case se desenează exact în roiuri de lumini, din care se desprinde asemeni unui harnic luceafăr, cea de la Căminul cultural. Lumina culturii e o altă prezență activă în lungile seri de iarnă din satul colectivizat. La marginea satelor, în perimetre urbanistice, se văd fermele. Este ca o zestre scoasă la lumină cu mîndrie, o zestre pe care satele o arată călătorului și pe care n-o pot acoperi nici noaptea, nici zăpada.

— Gospodăria noastră e foarte tînără — spune un om din Nisiporești. Dar am pus bune temelii pentru viitor. Nu ne putem azi compara cu Țibucanii de peste Valea Moldovei sau cu Timișeștii, dar drumul pînă la nivelul lor e scurt...

În fața bufetului de la „Hanu-Ancuței" a frînat un autocamion acoperit. O larmă speriată de orătănii a înviorat atmosfera, iar trîmbițatul întempestiv al unor cocoși i-a înveselit pe drumeți. În povestirile lui Sadoveanu, cocoșul era luat în căruță, la drum, ca ceasornic. Dar în camion sînt cîteva sute de cocoșei „Rhode Island" și este limpede destinația lor.

— De unde îi aduceți ?

— De la „Lunca Moldovei".

„Lunca Moldovei" este numele gospodăriei colective din Timișești. Satul, toate satele noastre colectiviste, trimit regulat spre centrele muncitorești o producție de bunuri mereu sporită, care măsoară capacitatea acestor unități prospere.

— Încotro ?

— La Roman... sau la Iași...

...Sau la Bacău, sau la noile centre muncitorești. Spre aceste centre se îndreaptă regulat mereu mai multe bunuri ; fiindcă de la aceste centre, din centrele noastre industriale, pornesc spre sate mașinile, uneltele, îngrășămintele chimice, bunurile care ridică prosperitatea agriculturii. Paralel cu șoseaua aleargă prin troiene, sau de-a dreptul peste dealuri, stîlpii de înaltă tensiune. Duc lumină la sate, la ferme, la S.M.T.-uri. Cîmpurile acoperite cu zăpadă sînt muncite din primăvară pînă în pragul iernii cu mașinile de aici. Mii și mii de mașini. Sînt bine adăpostite, revizuite, îngrijite, așteaptă semnalul ofensivei din primăvară care va veni. Un tractor trece pe lîngă vechiul han, tîrînd o remorcă plină cu butoaie de combustibil. Trec și camioane transportînd butoaie cu un altfel de combustibil...

„Hanu-Ancuței" această poetică și tradițională răspîntie, este numai *una* dintre răspîntiile Moldovei...

Rau locuri a căror tristețe n-o putea acoperi nici zăpada.

Există ieri o anume Moldovă, mai puțin cunoscută, dar notorie pentru dezolarea ei geografică. Dezolarea era pusă sub semnul geografiei și motivată ca atare. Satele de pe Valea Berheciului și Tutovei stăteau între ripi și coaste șuvoite, într-o zonă inaccesibilă din toamnă pînă în vara anului următor. O vegetație pipernicită și săracă, cultivată de om, se împletea cu mărăcinișurile, cu pădurile puțin productive, cu mlaștinile din văi. Colectivizarea, a desfundat și pe aici, niște zăcăminte de energie care au preschimbat geografia multor sate, în numai cîțiva ani.

Cunoșteam un om de la Corbița, al cărui ogor se restrîngea în fiecare toamnă cu cîteva palme. Nu-i fura nici un vecin pămîntul, n-avea cui să se plîngă, n-avea împotriva cui să deschidă proces la tribunal. Procesul împotriva naturii, într-un fel și un proces juridic, îndreptățit și drept, l-a deschis gospodăria colectivă înarmată cu mijloacele științei, prin participarea tuturor. A participat la desfășurarea procesului și acest om, dar nu în calitate de martor, ci de acuzator al dealurilor sterpe, pline de scai și mărăcini. Inginerul Gheorghe Martin, care a condus tehnic desfășurarea luptei, ne spunea, făcînd un scurt bilanț, că numai în perioada 1962—1963 colectiviștii au plantat, în terase potcoavă, peste 100 hectare cu pomi fructiferi. Este greu să faci fertilă o rîpă. Un asemenea pămînt era practic supus risipei, o cangrenă a solului, care evolua rapid an de an, mutilînd scoarța. Dar inginerul, împreună cu oamenii, a intervenit ca un chirurg. În pantă abruptă s-au sculptat potcoave, iar pe ele au fost plantați pomi. Coasta abruptă, cu terasele ei, arată acum ca un edificiu, iar primăvara, cînd pomii sînt înfloriți, ghivecele cu crengi albe urcă în trepte pînă pe zare. Zăpada urmărește și ea această estetică, definind pe dealuri și pante treptele pe care vor urca florile, la primăvară.

Privind terasele cu vii și livezi de pe Valea Berheciului, de la Corbița sau din alte sate, ne gîndim la terasele de pe dealurile Argeșului sau ale Vîlcei, la terasele cu vii și livezi din Dobrogea de piatră. Cîmpia era, în vremea iernii un spațiu dezolant, un spațiu în care urmele muncii omului nu se mai vedeau. Zăpada acoperea totul, chiar și tristețea solului. Era o geografie în care satele se piteau sub cușmele lor de omăt, una cu peisajul, vestindu-și timid existența prin trîmbe sure de fum. Dar satele au pus, pe aceeași hartă geografică, semne noi, mulțimi de semne. Le consemnează pînă și cîmpul de zăpadă, iar vîntul, trecînd prin portativele livezilor, cîntă o altă melodie, dirijată de om. Trebuie s-o asculți din sat !

Un obicei al satului era de a face inscripții pe balcoane de casă ; dar se puneau numai dacă casa era o mîndrie. Nu puteai să-ți zugrăvești semnul pe un bordei sau pe o casă învelită cu stuf ! În dreptul numelui sau al inițialelor, la multe case din Neamț sau din Argeș, se poate vedea înscris și anul construcției. S-ar putea face, plimbîndu-te pe ulițe, o statistică a noilor construcții personale din fiecare sat, folosindu-te fie și numai de aceste semne zugrăvite cu meșteșug. Dar acesta este numai un semn, unul dintre multele semne. În fiecare sat s-a construit, practic, un sat nou.

În lunca Dunării exista un sat numit Flămînda, replică mai apropiată a Flămînzilor din Moldova de Sus. Fără să fi fost ras cu tunurile în 1907, acest sat era supus unui anual dezastru, șters adică din catagrafia așezărilor prin revărsările din primăvară și toamnă ale Dunării. În 1942, la revărsările din primăvară — n-au mai rămas din 60 de case, decît vreo șase. Un gospodar ca Alexandru Stoica și-a construit în cursul timpului adăpost de vreo cîteva ori. Dar cu Dunărea nu se putea lupta. Omul revenea neputincios după retragerea apelor, punea din nou temelii, pregătind din vreme și alte temelii pentru anul următor. Astăzi, poți număra, la Prundu, la un scurt tur de orizont, peste 140 de case, pe temelii de beton, cu cerdac, bolți și stîlpi de cărămidă. S-ar cuveni pusă o inscripție și pe un asemenea stîlp. A pus-o chiar Alexandru Stoica, omul care și-a construit în cursul timpului cîteva case, rase toate de ape. Poate pune acum inscripție pe stîlpul cel teafăr, fără teamă că această nouă construcție se va clinti din loc. Casa cea nouă înfrunzește nu numai un destin fericit, dar pune temelii zilelor lui liniștite și rodnice de mîine. Oamenii au renunțat și la numele vechi al satului. Îl șterseră de pe hartă, în cîteva rînduri, apele Dunării. Fără schimbările de azi, o asemenea așezare s-ar fi încăpățînat să impună un asemenea nume umilitor cine știe cîtă vreme. Gospodăria colectivă a șters un asemenea nume din dicționar. Apele vor deveni fertile. De la Costinu și pînă la Oltenița se va întinde un dig lung de 42 kilometri, care va scoate de sub regimul inundației aproape 30 000 de hectare. Este numai o parte, poate nici o zecime din vastul plan de amenajări hidrotehnice din Lunca Dunării și Deltă, care va asigura agriculturii noi pămînturi fertile, printr-o rapidă și energică traducere în fapt.

Ca să pui atît de solide temelii vieții, chiar pe un asemenea pămînt nestabil, măsoară dimensiunile unui act social ce poartă numele revoluție ; sînt numai cîteva din liniile unui proiect arhitectonic vast, al cărui autor se confundă, în conștiința noastră, cu partidul.

PAUL ANGHEL

DE ZIUA REPUBLICII

MÎNDRIA DE A MUNCI PE MARILE ȘANTIERE

De aproape 13 ani sînt nelipsit de pe marile șantiere ale socialismului. Încerc un sentiment de mare bucurie ori de cîte ori revin prin locurile unde am muncit împreună cu oamenii din brigada mea, cînd văd în plină activitate obiectivele industriale la a căror înălțare și punere în funcțiune ne-am dat și noi contribuția.

Mi-am început activitatea ca ajutor de sudor și fiecare nou șantier a fost o adevărată școală, care m-a ajutat să urc pas cu pas treptele calificării. Am lucrat la extinderea Uzinelor de tractoare Brașov, la Combinatul chimic Făgăraș, la Rîșnov, Borzești, Roznov și Săvinești, iar acum de mai bine de un an muncesc ca șef de brigadă pe șantierul Combinatului chimic de la Craiova.

A fi constructor pe un asemenea șantier ca cel de la Craiova e o mare cinste, care presupune și o mare răspundere. Acest obiectiv de seamă al planului de 6 ani, stabilit de Congresul al III-lea al P.M.R., își va aduce din plin contribuția, alături de celelalte unități ale industriei noastre chimice, la asigurarea agriculturii socialiste cu cantități tot mai mari de îngrășăminte, la furnizarea de materii prime necesare fabricării maselor plastice și rășinelor sintetice.

Combinatul craiovean, prin cele 14 fabrici ale sale, efectuează un proces de chimizare complexă a gazului metan, ceea ce se înscrie pe linia politicii partidului nostru de valorificare superioară a resurselor naturale ale țării.

Noi, cei care lucrăm la înălțarea acestui mare combinat, păstrăm viu în minte întîlnirea pe care am avut-o cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej și cu ceilalți conducători de partid și de stat cu prilejul vizitei făcute pe șantier. Îndemnurile ce ne-au fost adresate cu acest prilej de a continua în ritm susținut lucrările de construcții și montaj, de a folosi cu maximum de eficiență utilajele moderne, metodele avansate de lucru, ne însuflețesc în munca noastră de zi cu zi.

Brigada pe care o conduc s-a specializat în ultimii ani în montajul utilajelor chimice. E drept, munca noastră nu e lipsită de greutăți, dar ce mare e satisfacția cînd vezi roadele ei. Noi ne-am pus la inimă chemarea partidului de a spori necontenit productivitatea muncii, de a face ca lucrările executate să fie de cea mai bună calitate. Pentru aceasta, am învățat mereu, ne-am perfecționat pregătirea. Aș vrea să dau un singur exemplu. Cu cîțiva ani în urmă am montat la Rîșnov și la Roznov mai multe gazometre cu o capacitate de 10—15 000 mc fiecare. Montajul și probele de presiune au durat pentru fiecare gazometru circa doi ani de zile. Acum, la Craiova, am montat în mai puțin de 6 luni două gazometre cu o capacitate de 20 000 mc fiecare.

Acesta este rezultatul experienței căpătate, al unei organizări tot mai bune a muncii în brigadă. Desigur că și tehnica de care dispunem astăzi e cu totul alta. Avem la dispoziție macarale, poduri rulante, stîlpi de montaj, sudura automată și semiautomată.

Eu și tovarășii mei de muncă am urmărit cu viu interes în aceste zile lucrările sesiunii Marii Adunări Naționale. Am desprins din Darea de seamă asupra îndeplinirii planului de stat pe anul 1963 și cu privire la planul de stat pe anul 1964 prezentată de tovarășul Ion Gheorghe Maurer, sarcini deosebit de importante. Considerăm că este o datorie patriotică pentru noi ca în anul care vine să muncim în așa fel încît sarcinile ce ne revin să le realizăm înainte de termen, ca lucrările de montaj să fie de cea mai bună calitate.

Împreună cu toți ceilalți constructori ai combinatului chimic de la Craiova vom face tot ceea ce depinde de noi pentru a pune în funcțiune în termenele stabilite toate capacitățile de producție proiectate. Și ne vom respecta cuvîntul dat.

GHEORGHE LEOTESCU
șef de brigadă-montaj, Combinatul chimic Craiova

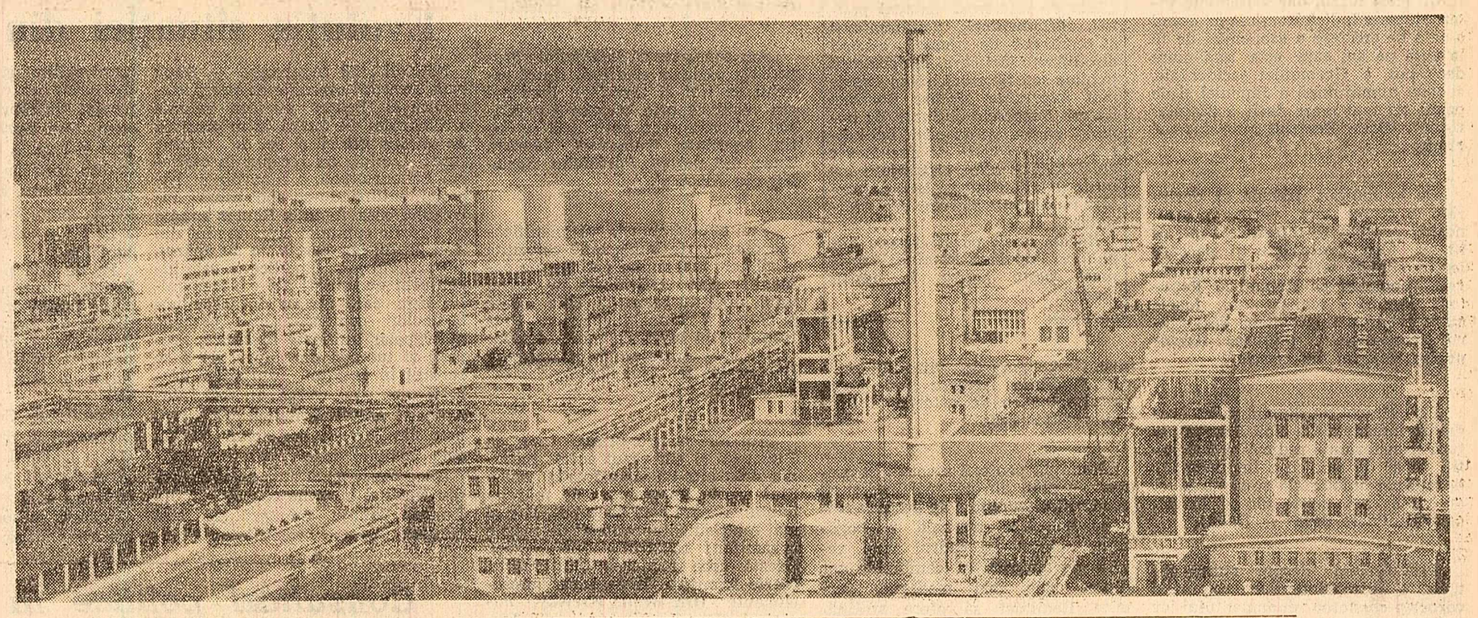

Vedere a Combinatului chimic de la Borzești. (Foto : GH. VINȚILĂ)

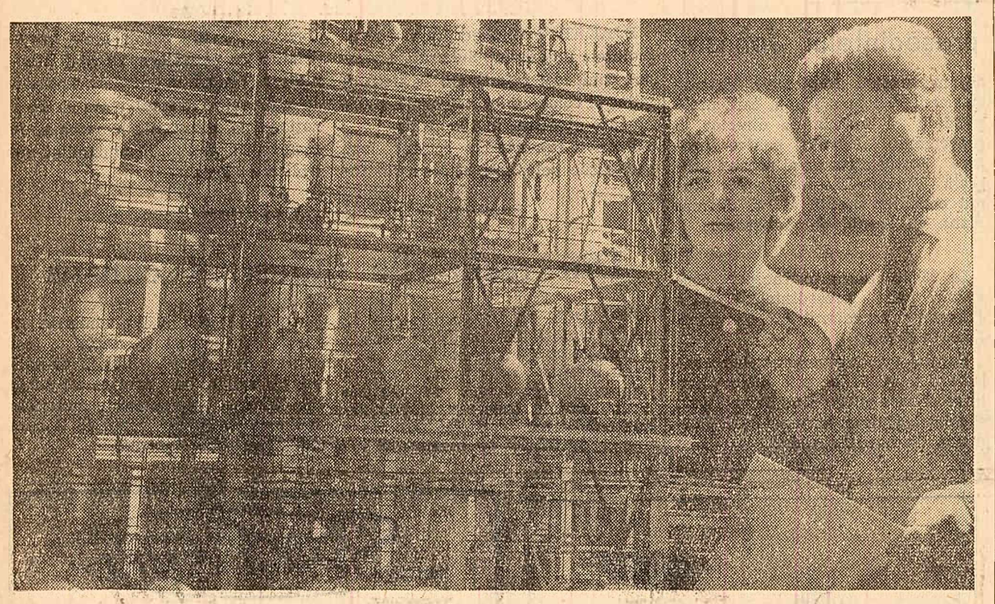

Studiu pe machetă (Foto : AGERPRES)

LARGI ORIZONTURI

Acad. GH. MIHOC
rector al Universității din București

În peisajul înflorit sub soarele Republicii de-a lungul celor 16 ani ai săi, peisaj care dă profilul cel nou al țării, un loc tot mai important îl ocupă știința și tehnica modernă care cunosc, prin grija statului democrat-popular, o dezvoltare continuă. Socialismul a dat sens și perspectivă cercetării științifice. Aceasta și-a căpătat locul cuvenit datorită atenției pe care partidul și statul o acordă accelerării progresului tehnic în toate ramurile economiei naționale, legării științei de practica construcției socialiste, aplicării continue în producție a celor mai noi realizări ale ei.

Corespunzător cu aceasta, pentru nevoile cercetării au fost alocate fonduri importante, ele ajungînd în prezent la aproape un miliard de lei anual. Numărul cercetătorilor a crescut cu repeziciune ; alături de savanți cu experiență și cu sprijinul lor, în anii puterii populare s-a format un detașament important de cadre tinere de o reală valoare științifică. S-au dezvoltat noi ramuri de cercetări, iar tradițiile înaintate ale științei noastre au fost ridicate la un nivel superior. Diversele probleme puse de ramurile științei și tehnicii sînt abordate de cercetătorii celor 35 de institute, baze și centre de cercetare ale Academiei, ai celor 43 institute departamentale — institute create în marea lor majoritate în anii Republicii.

Liniile directoare trasate de cel de-al III-lea Congres al partidului, îndreptate spre ridicarea continuă a nivelului cercetării științifice și legarea ei mai strînsă de practica construcției socialiste, au prins viață prin activitatea oamenilor de știință, care și-au pus capacitatea și forța lor creatoare în slujba înfăptuirii acestor obiective. Rezolvarea unor probleme importante legate de descoperirea de noi zăcăminte, de dezvoltarea industriei chimice și petroliere, de proiectarea și executarea noilor lucrări de electrificare sau cele privitoare la extinderea automatizării în industrie, utilizarea energiei atomice în diverse ramuri industriale constituie contribuții prețioase aduse în ultimii ani de oamenii de știință din țara noastră la progresul economiei naționale.

În științele matematice — domeniu în care îmi desfășor activitatea — alături de ramuri cu tradiție au apărut direcții noi de cercetări, cum sînt teoria algebrică a mecanismelor automate, statistica matematică, economia matematică etc. În diverse sectoare de activitate practică, în ultimul timp au luat extindere aplicațiile matematicii, ale mașinilor electronice de calcul.

Se dezvoltă cu succes cercetările din domeniul fizicii, al semiconductorilor și al spectroscopiei. Cercetările din domeniul chimiei, legate de necesitățile industriei noastre chimice, au marcat realizări de seamă.

În ansamblul activității de cercetare, un loc de seamă îl ocupă lucrările din științele tehnice. Realizări apreciate au fost obținute în ultimii ani în aerodinamică, hidraulică, sudură, lubrificație, metalurgie, energetică etc. Cercetări rodnice s-au efectuat și în biologie și științele agricole, în domeniul medicinii.

Cercetările în domeniul științelor sociale au fost orientate spre realizarea unor opere de sinteză în domeniul economiei, istoriei patriei, filozofiei, istoriei literaturii și artei, ca și în alte domenii ale științelor umanistice.

Chiar și o succintă trecere în revistă ilustrează cu putere de axiomă că socialismul a deschis științei și culturii din țara noastră calea înfloririi, a afirmării lor în toată vigoarea și multilateralitatea.

Programul elaborat de Congresul al III-lea al partidului oferă oamenilor de știință largi posibilități de a-și consacra și în viitor eforturile și priceperea pentru a elabora lucrări valoroase, care răspund cerințelor sporite ale economiei, științei și culturii. Cercetarea științifică este eficientă, dă rezultate apreciate, atunci cînd pornește de la cele mai noi realizări științifice și tehnice obținute pe plan mondial și nu repetă lucrările inițiate și încheiate anterior în alte țări, cînd este orientată consecvent spre rezolvarea problemelor majore puse de dezvoltarea economiei naționale.

În pas cu progresul științei și tehnicii contemporane, cu necesitățile dezvoltării economiei și culturii noastre în anii Republicii a luat amploare învățămîntul nostru superior care are sarcina deosebit de importantă de a forma cadre de specialiști pentru toate ramurile economiei și culturii. Învățămîntul a fost reorganizat și așezat pe baze științifice, ridicîndu-se pe o treaptă calitativ nouă. Porțile facultăților s-au deschis larg în fața fiilor oamenilor muncii, a tuturor celor dornici de a se perfecționa. Nu poți constata decît cu mîndrie patriotică faptul că astăzi la fiecare 10 000 de cetățeni ai țării revin 53 de studenți, numărul celor care studiază pe băncile școlii superioare ajungînd la peste 100 000. A crescut mult rețeaua instituțiilor de învățămînt superior. În prezent avem 46 instituții de învățămînt superior amplasate în 13 centre universitare, printre care se numără orașe care în trecut nici nu visau să găzduiască asemenea instituții de cultură. Construirea de noi institute, săli de cursuri și laboratoare, sprijinul material acordat de stat prin burse, cămine, cantine, au creat studenților noastre condiții bune pentru a-și însuși cuceririle științei și culturii.

Mi se pare demn de subliniat că, în pas cu progresul general al țării, în lumina sarcinilor prevăzute de Directivele Congresului al III-lea al P.M.R., se continuă activitatea de perfecționare a profilului facultăților noastre, de îmbogățire a conținutului învățămîntului superior în strînsă legătură cu cerințele actuale și de perspectivă ale construcției socialiste, cu cele mai noi realizări ale științei și tehnicii mondiale.

În anii puterii populare numărul cadrelor didactice a crescut considerabil. Numai în ultimii ani, de pildă, peste 4 000 de cadre tinere au intrat în învățămîntul superior.

Paralel cu activitatea desfășurată la catedră, numeroase cadre didactice din instituțiile de învățămînt superior participă la munca de cercetare științifică. O preocupare importantă a corpului didactic al Universității din București, de exemplu, o constituie participarea sa la soluționarea unor probleme de interes teoretic și practic. Este un prilej de mîndrie pentru noi faptul că în rîndurile laureaților Premiului de stat pe anul 1962 se numără 12 cadre didactice ale Universității București, La Iași, Cluj, Timișoara și Tg. Mureș au fost create centre de cercetări științifice. Există condiții ca prin îmbunătățirea coordonării activității de cercetare desfășurate de cadrele didactice și cercetătorii din institutele Academiei și departamentale, prin întărirea colaborării lor și folosirea mai judicioasă a bazei materiale existente în așa fel încît cercetările mai complexe să se concentreze acolo unde aceasta este mai puternică, să se realizeze noi lucrări de însemnătate teoretică și practică, cu o înaltă eficiență tehnico-economică.

Oamenii de știință și cercetătorii, cadrele didactice din învățămîntul superior consideră o înaltă îndatorire patriotică sporirea eforturilor lor pentru a contribui la dezvoltarea economiei și culturii noastre, la formarea de noi specialiști cu pregătire superioară, la desăvîrșirea construcției socialismului.

Alta-i viața satului

Aflînd că scriu „Scînteii", colectiviștii de la noi m-au rugat să arăt și în numele lor cu cîtă bucurie și dragoste cinstesc cu toții cea de-a 16-a aniversare a Republicii noastre populare, să povestesc cît de mult s-a schimbat în acești ani chipul satului nostru, viața oamenilor.

Se știe prea bine cum trăiau în trecut țăranii săraci, cum arătau casele lor. Truda le era în zadar, căci de pe petecul de pămînt al fiecăruia se alegeau cu te-miri-ce, mai ales cînd și secetа pîrjolea ogoarele. Era o vorbă pe la noi că „la omul sărac, nici boii nu trag" și mare adevăr spuneau aceste cuvinte.

Cine vine astăzi în comuna noastră are ocazia să vadă viața nouă a țăranilor colectiviști, oglindită nu numai prin sumedenia de case noi, frumos mobilate, prin cele două cămine culturale, școala, dispensarul, casa de nașteri, ridicate în acești ani, ci înainte de toate prin gospodăria puternică, în continuă dezvoltare. Roadele prefacerilor din acești ani se datoresc muncii înfrățite, spornice în gospodăria colectivă, ajutorului primit din partea partidului și statului. Anul acesta, deși a fost timp secetos, am obținut recolte bune la toate culturile. Efectele secetei au fost micșorate datorită faptului că gospodăria colectivă are posibilități la care nici nu visa țăranul cu gospodărie individuală, de a executa lucrările la un nivel agrotehnic superior și de a folosi semințe de mare productivitate.

Rezultate bune am obținut și în folosirea condițiilor pe care le are gospodăria colectivă de a crește animale.

Valorificînd însemnate cantități de cereale, plante tehnice, legume, precum și produse animale, gospodăria noastră a realizat în acest an un venit de aproape 5 000 000 lei.

Asemenea schimbări ca acelea despre care am povestit pe scurt, nu s-au petrecut numai în comuna noastră, ci peste tot. Mă uit bucuroasă în satele vecine. Colectiviștii din Ivești, Pechea, Tudor Vladimirescu, București — au obținut, de asemenea, în acest an recolte și venituri mari. Cei din Pechea, de pildă, au realizat un venit de peste 8 milioane de lei. În ultimii 2 ani, gospodăriile colective din raionul nostru și-au dublat fondul de bază.

În raion nu există sat în care să nu se fi construit case noi, cămine culturale, școli, magazine. În peste 20 de sate și comune din raion s-au introdus în ultima vreme lumina electrică și radioficarea.

În aceste zile noi, colectiviștii, am urmărit cu mare interes și bucurie lucrările sesiunii Marii Adunări Naționale, care a făcut bilanțul realizărilor din acest an și a dezbătut planul de stat și bugetul pe anul 1964. Din aceste lucrări am desprins încă o dată grija pe care partidul și statul o au pentru dezvoltarea agriculturii, care în anul viitor va primi, ca și în ceilalți ani, mii și mii de tractoare și alte mașini, cantități sporite de îngrășăminte minerale, investiții însemnate. Este de datoria noastră ca acestei griji să-i răspundem prin noi eforturi în vederea sporirii rodniciei pămîntului și a creșterii producției animale.

Sîntem hotărîți să luăm în continuare toate măsurile necesare pentru a ne aduce din plin contribuția la îndeplinirea sarcinilor sporite privind dezvoltarea agriculturii, întărirea economică și organizatorică a gospodăriilor colective, ceea ce, desigur, va duce la creșterea bunăstării colectiviștilor. Hotărîrea noastră se va oglindi în planul de producție pe care-l întocmim pentru anul viitor, în pregătirea temeinică a campaniei agricole de primăvară, în folosirea chibzuită a posibilităților gospodăriei noastre.

MATEI GROSU
președintele G.A.C. „Drumul belșugului" comuna Liești, raionul Galați

Grija pentru sănătatea oamenilor

Cutreierînd meleagurile regiunii Crișana, întîlnești pretutindeni alături de mari înnoiri economice și culturale imagini semnificative pentru grija partidului și guvernului pentru sănătatea oamenilor. Numărul spitalelor a crescut de 3 ori față de 1944, astfel încît pot asigura spitalizarea a 4 640 de persoane. Demn de remarcat este și faptul că 90 la sută din circumscripțiile sanitare sînt dotate cu dispensare medicale moderne, cu locuințe pentru medici, că în cadrul circumscripțiilor funcționează numeroase case de nașteri. Se află în curs de construcție alte 27 de obiective sanitare. Datorită noilor unități, capacitatea de spitalizare va crește de 4 ori.

Dezvoltarea în țara noastră a învățămîntului medico-sanitar de toate gradele a făcut posibilă și sporirea continuă a numărului de cadre medicale. Dacă în 1947 în regiune erau doar 271 de medici, acum avem 870.

Deosebit de important este că în urma măsurilor preventive luate, s-a ajuns la o scădere considerabilă a bolilor. Niciînd n-ar fi fost posibile în trecut asemenea acțiuni de masă ca cele care se întreprind în prezent. Amintesc doar că în regiune, ca și în alte părți ale țării, întreaga populație a beneficiat de examinări profilactice împotriva tuberculozei. Copiilor li s-au făcut 112 000 diferite vaccinări. Un loc de seamă în acțiunea de prevenire a bolilor îl ocupă munca de educație sanitară.

Răspunzînd grijii partidului și statului pentru îmbunătățirea continuă a condițiilor lor de muncă și viață, cadrele medicale desfășoară o activitate susținută, hotărîte să fie la înălțimea nobilei lor misiuni de apărători ai sănătății populației.

Dr. IOAN POPA
medic șef al regiunii Crișana

Pentru un public nou

Sfîrșit de an, început de an... Cumpănă dintre două trepte de activitate însuflețită. Gîndul se îndreaptă firesc, de fiecare dată, la un moment de răscruce, la ziua în care a fost înlăturată pentru totdeauna monarhia și a fost instaurată Republica.

Anii puterii populare — datorită condițiilor minunate create artei și slujitorilor ei de către partid și stat — au constituit și pentru mine o perioadă de muncă rodnică. Dacă ar fi să amintesc numai faptul că astăzi cînt nu pentru un cerc îngust de snobi plictisiți, ci pentru muncitori, țărani colectiviști, intelectuali, care vin la operă cu dorința vie de a se împărtăși din comorile artei muzicale — și tot aș spune destul despre frumusețea menirii pe care o are azi arta noastră. Dar totodată repertoriul meu s-a îmbogățit mult.

În afară de numeroasele spectacole din țară, am avut fericirea de a mă număra, în ultimii ani, printre cei chemați să ducă solia artei românești peste hotare. La Sofia, Moscova, Paris, Bruxelles, în America Latină și în multe alte colțuri ale lumii, am folosit turneele mele pentru a împărtăși spectatorilor străini realizările artei noastre muzicale, ale școlii noastre muzicale tot mai apreciate pe alte meridiane.

Exprimîndu-mi recunoștința față de Republică pentru posibilitățile create artei și artiștilor, pentru perspectivele pe care ea le-a deschis acestora, nu pot încheia fără să-mi arăt dorința fierbinte ca realizările mele de pînă acum să le adaug altele mai mari.

ZENAIDA PALLY
artistă a poporului

URMĂRI BINEFĂCĂTOARE

Este greu să descrii în cîteva rînduri tot ceea ce s-a făcut în uzina noastră în anii Republicii, să vorbești despre munca plină de însuflețire a oamenilor pentru a îndeplini sarcinile puse de partid. Cine a cunoscut condițiile vitrege din trecut în care lucram pe spetite pentru pîinea de toate zilele, își poate da și mai bine seama că astăzi munca și viața noastră se deosebesc ca de la cer la pămînt de acei ani întunecați.

Muncitorii din uzina noastră se străduiesc să cinstească renumele și marca fabricii prin rezultate cît mai bune, să dea produse de calitate, pe măsura cerințelor mereu crescînde ale cumpărătorilor. Colectivul nostru de muncă a raportat în acest an, ca și în alte dăți, îndeplinirea planului la toți indicii înainte de termen — anume cu 10 zile.

O dată cu uzina, cu perfecționarea producției, au crescut și muncitorii. În ultimii ani în fabrică s-au calificat sute și sute de muncitori. Pentru ridicarea cunoștințelor profesionale, în fiecare an sînt organizate cicluri de conferințe. Școala profesională de pe lîngă întreprindere dă anual zeci și zeci de muncitori cu o calificare înaltă.

Aș vrea să subliniez că mai bine de jumătate din muncitorii uzinei sînt femei, care, spre deosebire de vremurile cînd fabrica era a capitaliștilor, primesc salariu egal la muncă egală, se bucură de toate drepturile. Multe din ele sînt evidențiate în întrecerea socialistă, cu ele se mîndrește întregul colectiv.

Noi considerăm uzina ca al doilea cămin al nostru, care ne oferă posibilități nu numai de a munci, dar și de a ne recrea. Clubul, biblioteca, universitatea muncitorească, manifestările cu caracter cultural-educativ se bucură de o mare afluență. În formațiile artistice activează aproape 400 de muncitori, dintre care mai bine de jumătate femei. Aproape 2 000 de salariați participă la diferite activități cultural-sportive ; noua bază sportivă amenajată în imediata apropiere a întreprinderii asigură cele mai bune condiții de practicare a sportului.

Nu pot să nu amintesc de grija față de sănătatea muncitorilor. Dacă în trecut întreprinderea avea un singur medic, în prezent pe lîngă uzină funcționează un spital și o policlinică dotate cu aparatură modernă și încadrate cu medici și personal de specialitate.

În toate aceste schimbări, noi vedem urmările binefăcătoare pe care le-a adus socialismul pentru viața oamenilor muncii. Iată de ce inimile ne sînt pline de dragoste față de Republica noastră populară, față de partidul și guvernul nostru care călăuzesc cu înțelepciune țara. Acum, la aniversarea Republicii, noi, muncitorii Uzinelor de pielărie și încălțăminte din Cluj, ne angajăm ca produsele ce vor ieși pe poarta uzinei să fie de cea mai bună calitate, pentru ca să ne mîndrim cu ele.

IRINA BANDI
muncitoare la secția cusătorie a Uzinelor de pielărie și încălțăminte din Cluj

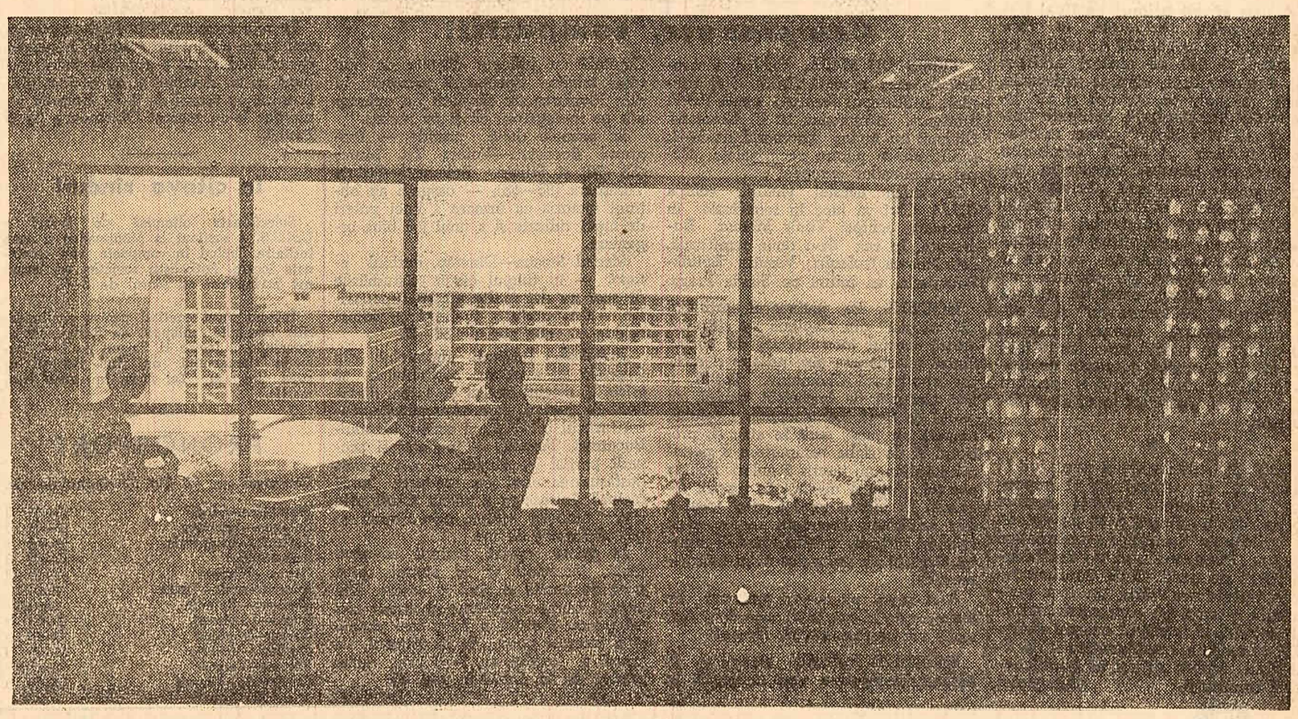

La odihnă

Păreri despre Romînia anului 1963

În 1963 țara noastră a fost vizitată de numeroși oameni politici, parlamentari, reprezentanți ai cercurilor de afaceri, ziariști din diferite țări care, în declarații publice sau în presă, și-au exprimat impresiile despre Romînia de azi. Succesele obținute de poporul nostru și-au găsit oglindirea și într-o serie de documente ale O.N.U. și altor organizații internaționale, fiind pe larg comentate în paginile ziarelor din străinătate.

Redăm unele păreri despre Republica Populară Romînă, exprimate peste hotare în cursul anului.

„Nu există îndoială că Romînia prosperă. Nu numai că poți vedea și simți acest lucru, dar statisticile internaționale indică Romînia ca avînd o rată de creștere a economiei de 15 la sută pe an, care este mai mare decît cea a Germaniei occidentale, a doua numai după a Japoniei și de patru ori mai mare decît a Statelor Unite". **(Drew Pearson,** *ziarist american)*

„De la început trebuie să declarăm că tot ce am văzut cu ochii noștri, precum și diferitele date ce ne-au fost prezentate și pe care le-am studiat serios ne fac să tragem concluzia că Republica Populară Romînă a realizat un foarte mare progres în problema dezvoltării economice...". **(Stavros Kostopoulos,** *deputat din Grecia)*

„Un miracol de dinamism în producția industrială a Noii Romînii. O țară transformată radical în mai puțin de 20 de ani, cu o impunătoare dezvoltare industrială și cu un nivel de viață care crește din zi în zi". *(Ziarul* **„Paese Sera"** *— Italia).*

„Pretutindeni, despre starea actuală a întreprinderilor românești vorbește creșterea randamentului lor cantitativ și calitativ. Reînnoirea vechilor instalații, paralel cu crearea de noi ramuri necesare pentru valorificarea bogățiilor țării, constituie linia de bază a dezvoltării industriale a Romîniei. Nu ezităm să declarăm încă o dată că, în acest sector, realizările din ultimii 10 ani sînt demne de admirat". **(Ziarul „To Vima"** *— Grecia)*

„Romînia este o țară în plină dezvoltare. În domeniul industriei s-au obținut mari progrese. Vizita la o rafinărie de petrol m-a impresionat puternic. Și nu este vorba doar de ceea ce s-a realizat, ci și de perspective. Sînt sigur de viitorul Romîniei..." **(Julio Alvarez Del Vayo,** *fostul ministru de externe al Spaniei republicane).*

„Romînia poate fi socotită în prezent ca unul din cei mai însemnați producători europeni de produse chimice. Folosirea rațională a bogățiilor solului în cadrul unei rețele de fabrici și combinate noi, dintre cele mai moderne, permite Romîniei să ofere străinătății produse de înaltă calitate". *(Revista* **„Praktische Chemie"** *din Austria).*

„Am vizitat centre de cercetări agricole, viticole, gospodării colective și gospodării de stat. Am remarcat că aveți instituții bine administrate, a căror productivitate este în permanentă creștere.

Aveți un popor foarte entuziast... o țară bogată și productivă, cu resurse mari, de o rară frumusețe. Poporul este harnic și dîrz în muncă, dezvoltă în mod continuu aceste resurse. Părăsesc Romînia cu sentimente de prietenie și stimă". **(Orville Freeman,** *ministrul agriculturii al Statelor Unite ale Americii).*

„Am constatat că în Romînia gospodăria agricolă colectivă ridică nivelul de trai al țăranilor. Personal am văzut că prin crearea gospodăriei colective s-au obținut și se obțin rezultate frumoase". **(Awaya Yuzo,** *din partea Partidului Socialist din Japonia).*

„Am avut impresia că planificarea este foarte bună, bine chibzuită și că cele mai multe cerințe ale oamenilor sînt satisfăcute în cadrul unui tabel de priorități, care poate și pare a fi rezonabil și uman. Pretutindeni ai impresia unei dezvoltări și unei atmosfere de optimism..." **(N. Carroll,** *în „The Sunday Times" — Anglia).*

„Am fost pentru prima oară la București și am văzut acest minunat oraș într-un timp foarte scurt. Sînt foarte impresionat de măreția felului în care este conceput. Dar și mai mult sînt impresionat de marile ansambluri construite după război. Aceste case moderne sînt foarte, foarte frumoase, într-adevăr impresionante". **(Dr. Bruno Kreisky,** *ministrul afacerilor externe al Austriei).*

„Romînia s-a transformat într-o scurtă perioadă dintr-o țară agricolă înapoiată într-o țară unde industria se dezvoltă neîncetat. Agricultura, în plină înflorire, se bazează pe o tehnică avansată... În conformitate cu datele furnizate de către Comisia economică pentru Europa a O.N.U. s-au construit la o mie de locuitori un volum de locuințe mai mare decît în Franța, Italia, Marea Britanie, Austria și Belgia". *(Ziarul* **„Le Peuple"** *— Algeria).*

Cultura românească pe meridianele lumii

RADU BELIGAN
artist al poporului

Există astăzi pe cele mai diferite meridiane un viu interes și o caldă apreciere pentru valorile noastre artistice.

Uneori această atenție acordată culturii noastre ia forme de-a dreptul emoționante. Trecînd nu de mult prin Copenhaga, mi-am dedicat o după-amiază vizitării librăriilor și am avut bucuria de a zări pe un etalaj volumul „Baltagul" în limba daneză, apărut cu o zi înainte — la 5 noiembrie, ziua de naștere a lui Mihail Sadoveanu.

Participînd cu Teatrul de comedie la turneul său în U.R.S.S. am putut constata odată mai mult înaltul prestigiu pe care și-l cuceresc realizările noastre artistice. La spectacolele românești au luat parte mii de spectatori, printre care personalități proeminente ale culturii sovietice; toți au aplaudat intens inventivitatea, tinerețea și arta trupei. În întîlnirile avute la Moscova și Leningrad cu oamenii de teatru ni s-au transmis nu felicitări uzuale și protocolare, ci mărturii de reală apreciere.

Aflîndu-mă la începuturile anului la Bruxelles, am fost invitat de televiziunea belgiană să comunic publicului fapte din viața teatrală română, iar reporterul care m-a solicitat m-a pus sub „mitraliera" a nenumărate întrebări care toate dovedeau interesul pentru organizarea noastră artistică, pentru stilul de teatru pe care îl profesăm.

La Tokio am avut convorbiri cu mai mulți directori de teatru. Doi dintre ei mi-au cerut să le recomand piese din repertoriul nostru, asigurîndu-mă că sînt decișî să le pună în scenă foarte curînd. „Scrisoarea pierdută" a lui Caragiale a fost — cu cîțiva ani în urmă — o strălucită recomandare a literaturii dramatice române. Dealtminteri o puternică asociație de prietenie română-japoneză se preocupă îndeaproape de difuzarea artei românești. O editură japoneză are în planul ei publicarea unei antologii de proză românească contemporană.

În Franța, la Paris, Teatrul de Operă și Balet din București a dat spectacole încununate de un mare succes, iar în Italia, la Florența, Torino, Pisa, Veneția, teatrul a prezentat „Lacul lebedelor"; în Anglia, la Royal Festival Hall și Albert Hall din Londra, a dat concerte Filarmonica „George Enescu" sub conducerea maestrului George Georgescu și a lui Mircea Basarab; Filarmonica „George Enescu" a participat de asemenea la „Săptămînile festive ale Vienei" și a deschis stagiunea simfonică a Scalei din Milano. În Iugoslavia, la Liubliana și în Elveția, la Geneva, ansamblul „Perinița" s-a distins printre alte formații folclorice, iar apoi a întreprins un turneu plin de succese în R.P.D. Coreeană și în China, turneu pe care-l va continua și în R. D. Vietnam; în Austria, la Viena, o expoziție de artă plastică românească cuprinzînd sculpturi semnate de Brîncuși, Boris Caragea și pînze iscălite de Al. Ciucurencu a atras mulți vizitatori; în U.R.S.S., la Festivalul internațional al filmului, „Lupeni 29" a fost distins cu medalia de argint; în Cehoslovacia, la Praga, filmul „Primăvara obișnuită" a fost distins cu premiul I în cadrul Festivalului cinematografic pe teme de agricultură; în Olanda, la al X-lea festival muzical, Dan Iordăchescu a fost proclamat de juriu cel mai bun cîntăreț al festivalului; în Franța, la Cannes, filmul „Codin" a fost încununat cu două premii; în Anglia, la Edinburgh, documentarul „4 000 de trepte spre cer" a fost distins cu diploma de merit; la Roma, Sofia, New York și Washington, Varșovia, Leipzig, s-au deschis expoziții de cărți românești; în Italia, la Milano și Roma, au avut loc „zilele filmului românesc". Iar acestea sînt numai cîteva din numeroasele prezențe și acțiuni culturale românești în alte țări.

Așadar, noi am fost prezenți în cele mai diverse puncte ale globului și în cele mai felurite domenii de expresie artistică, fiind deseori printre protagoniștii manifestărilor culturale, cucerind premii, dobîndind stimă și impunînd în straturile largi ale interesului public valorile românești.

Există mai mulți factori care explică de ce cultura noastră a intrat într-un mod atît de activ în circuitul viu al marilor valori artistice, bucurîndu-se de o mereu sporită forță de pătrundere. Aceasta se datorește, înainte de toate, operei de reînnoire generală a patriei, prestigiului crescînd al țării noastre, ca urmare a înfăptuirilor ei pe toate planurile, a politicii ei de pace, de dezvoltare a relațiilor culturale cu toate popoarele. Avîntul economic pe care socialismul l-a adus în viața țării noastre se însoțește în chip firesc de un elan și de o înflorire culturală de natură să atragă privirile. Arta, ca și știința, constituie obiectul interesului și al sprijinului activ al statului, beneficiind de puternice mijloace de difuzare și dispunînd de posibilitatea de a-și afirma valoarea nu numai în țară, dar și peste hotare. Să nu omitem împrejurarea că numeroasele acorduri culturale, schimburile de experiență, relațiile care se stabilesc între artiștii și savanții noștri și cei din alte țări, abundența traducerilor au creat un climat favorabil pentru receptarea înfăptuirilor noastre. În momentul în care s-au realizat condițiile pentru cunoașterea valorilor românești, mesajul nostru nu a întîrziat să se facă auzit în cele mai diverse cercuri. Să nu uităm totodată că socialismul a însemnat pentru poporul nostru o luare în posesiune, întreagă și conștientă, a unui tezaur specific de creație națională puțin știut și în orice caz puțin valorificat în trecut.

În literatură, în teatru, în muzică, în cinematografie dispunem de talente rar întîlnite, deloc comune și care se pot insera cu reală eficiență într-un context mondial. Aceste talente pot susține în dialogul cultural al lumii de azi un punct de vedere interesant și caracteristic. Iată de ce, cu cît această originalitate națională e mai bine cunoscută, cultura noastră se bucură de tot mai largă răspîndire și prețuire.

DE PESTE HOTARE

Evoluția situației din Cipru

NICOSIA 29 (Agerpres). — După cum transmit agențiile de presă, duminică la Nicosia au fost reluate schimburile de focuri între cipriotii de origine greacă și cei de origine turcă. Luptele au început în cartierul Pallouriotissa, o suburbie a Nicosiei, extinzîndu-se apoi asupra întregului oraș. Agenția Reuter anunță că străzile capitalei cipriote sînt din nou pustii, iar ziarele nu au apărut.

Cartierul grec din Nicosia este înconjurat de unități ale contingentului turc, care nu au dat ascultare ordinelor comandantului britanic al trupelor unificate britanice, grecești și turcești din Cipru de a se retrage în cazărmi. Unitățile grecești care s-au retras au fost înlocuite de unități britanice. Cartierul grec din Nicosia, relatează U.P.I., este complet izolat.

Între timp, după cum se relatează din Nicosia, în urma consultării lui Duncan Sandys, ministrul de stat britanic pentru relațiile cu Commonwealthul și pentru colonii, a fost creat un comitet de legătură format din reprezentanții celor două comunități cipriote, din ambasadorii grec și turc în Cipru, precum și din înaltul comisar britanic din Cipru, Arthur Clark. Potrivit agențiilor de presă, comitetul s-a întrunit pentru a găsi o soluție care să pună capăt luptelor.

Pe de altă parte, Agenția France Presse anunță din Ankara că o misiune parlamentară turcă compusă din 20 de membri ai Camerei și ai Senatului se va deplasa în viitorul apropiat în Cipru pentru a se informa la fața locului asupra situației.

Comitetul Central al Partidului progresist al oamenilor muncii din Cipru (A.K.E.L.) a adresat secretarului general al O.N.U. o telegramă în care cere Consiliului de Securitate să adopte măsuri concrete pentru apărarea independenței Ciprului.

Consultări politice în Grecia

ATENA 29 (Agerpres). — În cursul dimineții de 29 decembrie, G. Papandreu, premierul guvernului grec demisionar, precum și Kanellopoulos, liderul partidului E.R.E., au fost convocați de regele Paul în vederea găsirii unei soluții menite să ducă la ieșirea din criza politică prin care trece Grecia.

Corespondentul din Atena al agenției France Presse relatează că regele a adresat celor doi lideri politici un apel de a se pune de acord asupra unei formule guvernamentale, dată fiind situația specială prin care trece Grecia în prezent, în special ca urmare a evenimentelor din Cipru. Potrivit agenției, atît Papandreu cît și Kanellopoulos au rămas pe pozițiile lor. Papandreu continuă să insiste pentru organizarea cît mai grabnică de noi alegeri, în timp ce Kanellopoulos se opune unor eventuale alegeri.

Potrivit agenției, în aceste condiții, regele a făcut cunoscut celor doi lideri politici că va lua singur o hotărîre, pe care o va comunica în cel mai scurt timp.

Conferința de presă a președintelui Johnson

WASHINGTON 29 (Agerpres). — În fața a aproximativ 200 de ziariști președintele S.U.A., Lyndon Johnson, a ținut o conferință de presă la ferma sa din statul Texas în cadrul căreia a trecut în revistă unele probleme internaționale și interne.

Referindu-se la problema relațiilor dintre Est și Vest, președintele Johnson a declarat că „ele au o importanță capitală. Lumea trebuie să trăiască în pace și popoarele trebuie să se deprindă să vietuiască laolaltă". Președintele a declarat că se pot realiza progrese în această privință și a arătat că, în ceea ce le privește, Statele Unite vor face totul pentru a contribui la aceste eforturi. După cum a spus președintele S.U.A., aceasta va fi una din problemele pe care le va discuta în cursul tratativelor cu cancelarul vest-german Erhard.

Răspunzînd la o întrebare, președintele Johnson a declarat că planul pentru coordonarea politicii S.U.A. față de America Latină este încredințat noului secretar de stat adjunct pentru problemele interamericane, Thomas Mann, care preia totodată și funcția de director al programului „Alianța pentru progres". Fostul director al acestui program, Teodoro Moscoso, a fost numit consilier special al lui Thomas Mann cu gradul de ambasador.

*

La 28 decembrie au început convorbiri între președintele Lyndon Johnson și cancelarul R.F. Germane, Ludwig Erhard.

Paralel cu întrevederea Johnson-Erhard a avut loc și o întrevedere între secretarul de stat, Dean Rusk, și ministrul de externe al R. F. Germane, Gerhard Schröder.

Laburiști brazilieni sprijină măsurile președintelui Goulart

RIO DE JANEIRO 29 (Agerpres).— Deputații din partea partidului laburist în Congresul brazilian și-au reafirmat „întreaga solidaritate cu președintele Goulart" în legătură cu remanierea ministerială. (Este vorba de demisia lui Carvalho Pinto, ministrul finanțelor, reprezentant al cercurilor conservatoare).

Ei și-au exprimat sprijinul și față de măsurile președintelui Goulart menite să stabilească monopolul statului asupra importului de petrol, să exproprieze pentru scopuri de utilitate publică terenurile situate de-a lungul liniilor ferate și să sporească impozitele asupra transmiterii în străinătate a beneficiilor companiilor străine care activează în Brazilia.

COMUNICATUL COMUN CHINO-ALGERIAN

ALGER 29 (Agerpres). — Agenția China Nouă a transmis comunicatul comun al guvernelor Republicii Populare Chineze și Republicii Algeriene Democratice și Populare în legătură cu vizita premierului Ciu En-lai.

Situația actuală, se spune în comunicat, „este favorabilă luptei popoarelor împotriva colonialismului și neocolonialismului". Țările din Africa și Asia „au dobîndit succese numeroase în acțiunile lor de emancipare. În țările care se mai află sub dominație colonială continuă lupta de eliberare națională, sub toate formele".

Cele două părți reafirmă sprijinul lor hotărît pentru popoarele din Asia, Africa și America Latină împotriva imperialismului, colonialismului și neocolonialismului și pentru apărarea independenței naționale.

Comunicatul subliniază cu satisfacție că, după conferința de la Bandung, cauza solidarității afro-asiatice s-a dezvoltat impetuos și că conferința de la Addis Abeba a statelor africane a adus o contribuție pozitivă la consolidarea unității popoarelor africane. Republica Populară Chineză și Republica Algeriană Democratică și Populară afirmă că toate divergențele dintre țările afro-asiatice trebuie să fie rezolvate pe calea tratativelor, pe baza celor cinci principii ale coexistenței pașnice și a celor zece principii ale conferinței de la Bandung. În comunicat se reafirmă „sprijinul pentru rezoluția cu privire la dezarmarea generală adoptată la conferința șefilor statelor africane. Cele două părți cer țărilor și popoarelor interesate să depună eforturi comune în vederea creării de zone denuclearizate în diverse regiuni ale lumii".

După crearea Republicii Algeriene Democratice și Populare, se arată în comunicat, relațiile de prietenie și colaborare între China și Algeria s-au dezvoltat considerabil. Dezvoltarea în continuare a colaborării lor este în interesul celor două popoare și al cauzei păcii.

În numele președintelui Liu Șao-ți și în numele său personal, premierul Ciu En-lai l-a invitat pe președintele Ben Bella să viziteze R.P. Chineză la o dată care va fi fixată ulterior. Președintele Ben Bella a acceptat invitația.

Adoptarea unor legi privind companiile petroliere din Indonezia

DJAKARTA 29 (Agerpres). — Președintele Indoneziei, Sukarno, a semnat două legi referitoare la statutul viitor al companiilor petroliere străine care operează în Indonezia.

Potrivit prevederilor acestor legi, societățile petroliere străine din Indonezia devin furnizoarele întreprinderilor petroliere de stat indoneziene. Legislația adoptată prevede, de asemenea, dreptul statului de a naționaliza rafinăriile și rețeaua de desfacere aparținînd companiilor petroliere străine.

Din realizările industriei cubane

HAVANA 29 (Agerpres). — În cursul anului 1963 industria cubană a înregistrat noi succese. 36 de uzine și-au început activitatea, sporind substanțial producția de mașini-unelte, textile, conserve, și alte articole de larg consum. Un mare număr de fabrici au început să folosească materii prime interne, în locul celor importate. Astfel, a fost construită o nouă fabrică de saci pentru zahăr, iar fabrica de sticle din Havana, care folosește materiale indigene, satisface acum 45 la sută din necesitățile interne.

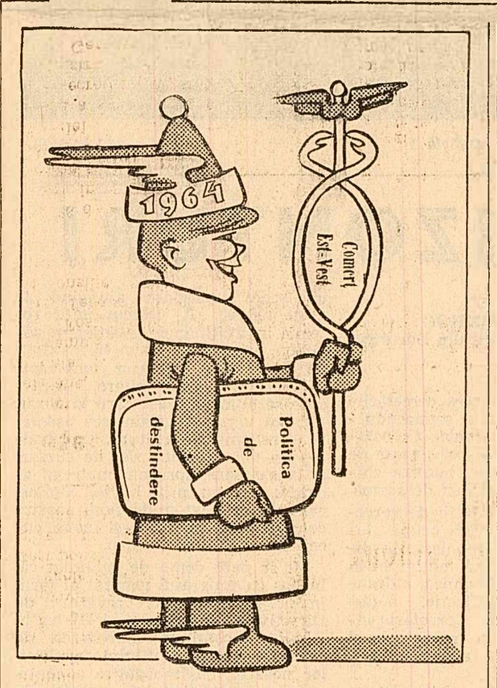

Ce se așteaptă de la noul an.
Desen de V. TIMOC

Scurte ȘTIRI

PRAGA. După cum transmite agenția Ceteka, între 27 și 29 decembrie, Adam Rapacki, ministrul afacerilor externe al Republicii Populare Polone, a vizitat R. S. Cehoslovacă. În timpul vizitei sale la Praga, Rapacki a făcut un schimb de păreri cu Vaclav David, ministrul afacerilor externe al R. S. Cehoslovace, în probleme privind situația internațională actuală. El a fost primit de Iozef Lenart, președintele guvernului R. S. Cehoslovace.

CARACAS. În Venezuela continuă ciocnirile armate dintre detașamentele de partizani și trupele guvernamentale. Ziarul „Clarin" informează despre evadarea a 27 de militari care erau deținuți în închisoarea de pe insula Tacarigua.

CAIRO. În regiunea Abu Zaabal, din apropierea capitalei R.A.U., a fost dată simbătă în exploatare prima fabrică de antibiotice și preparate farmaceutice din Africa. Construită cu ajutorul Uniunii Sovietice, fabrica are 36 de secții și laboratoare, ocupînd o suprafață de peste 50 hectare.

REYKJAVIK. În apropierea insulei recent formate ca urmare a erupției vulcanice din apele teritoriale ale Islandei, la 28 decembrie s-a produs o nouă și violentă erupție. După cum transmite agenția U.P.I., se consideră că este posibil să ia naștere o nouă insulă vulcanică.

CAIRO. Conferința la nivel înalt a șefilor statelor arabe, cerută de guvernul R.A.U. în scopul stabilirii unor acțiuni comune împotriva planurilor Israelului de a abate apele Iordanului, se va deschide la Cairo la 13 ianuarie 1964.

LISABONA. Pachebotul grec „Laconia", pe bordul căruia a avut loc un puternic incendiu, s-a scufundat duminică la amiază, în drum spre Gibraltar.

SPORT

Campionate, competiții

TENIS DE MASĂ. Echipa masculină de tenis de masă C.S.M. Cluj a întîlnit la Stuttgart formația locală P.S.V. Stuttgart, campioana R. F. Germane. Clujenii au învins cu scorul de 5—1, calificîndu-se pentru semifinalele „Cupei campionilor europeni".

În urma acestei victorii, echipa C.S.M. Cluj va juca în semifinale în compania echipei Vörös Meteor Budapesta. În cea de-a doua semifinală, deținătoarea trofeului, Vasutas Epitök-Budapesta, va întîlni pe Slavia Praga.

HOCHEI. Pe patinoarul artificial „23 August" din Capitală s-a disputat aseară meciul internațional de hochei dintre selecționata țării noastre și echipa cehoslovacă Chomutov. Partida a fost cîștigată de hocheiștii români, cu scorul de 6—4. La începutul meciului, oaspeții au jucat mult în atac și, profitînd și de slaba comportare a portarului Sofian, au înscris 3 goluri. Echipa noastră a egalat de-abia în repriza secundă. În ultima repriză, deși jocul a fost echilibrat, hocheiștii români și-au asigurat victoria înscriind încă 3 puncte. Oaspeții au redus scorul în ultimele secunde.

Astă seară, pe același patinoar, cu începere de la ora 18,30, cele două formații vor susține meciul revanșă.

BASCHET. Întîlnirile masculine de baschet desfășurate ieri dimineață în Capitală au prilejuit dispute de bun nivel tehnic. Spectatorii prezenți în sala Floreasca au răsplătit cu aplauze atît pe învingători, cît și pe învinși.

În primele două partide — Progresul București—Voința Tg. Mureș (58—70) și Știința București—Știința Timișoara (65—68), — oaspeții au obținut victoria ca urmare a unei puteri de luptă ridicate și a unui joc bine organizat.

Meciul Steaua—Dinamo, derbiul etapei — în timpul căruia răsturnările de scor au dat multe emoții suporterilor — s-a terminat în favoarea primei echipe cu rezultatul de 80—78.

FOTBAL: Iubitorii fotbalului din Capitală au avut ieri posibilitatea să asiste la meciul amical de fotbal dintre lotul de juniori, care se pregătește pentru turneul U.E.F.A., și echipa Metalul-București. Terenul — înghețat și acoperit parțial cu zăpadă — n-a permis desfășurarea unui joc de prea bună factură. Întrecerea a plăcut totuși prin elanul ambelor echipe, prin ritmul rapid al fazelor de joc.

În prima repriză juniorii au exagerat, încercînd să se apropie prea mult de poartă și apoi să șuteze. Din această cauză n-au reușit să înscrie nici un punct. Metalul a jucat mai simplu și a încercat poarta de la distanță. La pauză a condus cu 1—0 prin golul marcat de Al. Lazăr în min. 35.

În repriza secundă juniorii au pus un mai mare accent pe șuturile la poartă. Beneficiind și de o condiție fizică mai bună, ei au dominat și au cîștigat pînă la urmă cu scorul de 3—1. Golurile juniorilor le-au marcat Oblemenco (2) și Panici.

În cîteva rînduri

Selecționata olimpică de fotbal a U.R.S.S. a susținut la Montevideo o nouă întîlnire, jucînd în compania unei combinate locale. Fotbaliștii sovietici au terminat învingători cu scorul de 2—0.

Într-un meci contînd pentru preliminariile turneului olimpic de fotbal, echipa Izraelului a învins la Saigon cu 1—0 formația Vietnamului de Sud. Returul va avea loc la Tel Aviv, în cursul lunii martie.

PRONOSPORT

Concursul nr. 52 din 29 decembrie a.c.

Fiorentina—Milan	(2—1)	1
Bologna—Juventus	(2—1)	1
Atalanta—Sampdoria	(0—0)	x
Bari—Spal	(1—0)	1
Genoa—Messina	(3—0)	1
Internazionale—Lazio	anulat	
Mantova—Catania	anulat	
Roma—Lanerossi	(1—1)	x
Torino—Modena	(0—0)	x
Cagliari—Venezia	(2—0)	1
Verona—Varese	anulat	
Pro Patria—Napoli	(2—2)	x

INFORMAȚII

A luat sfîrșit primul Festival bienal de teatru București, la care au participat peste 270 de echipe de amatori și 200 de cititori artistici din întreprinderi, cămine culturale, case raionale de cultură și ale tineretului din Capitală. Echipele Uzinelor „Grivița Roșie", casei raionale de cultură „1 Mai", căminului cultural din comuna Mogoșoaia, casei raionale de cultură „Grivița Roșie", Direcției P.T.T.R., Uzinelor „Semănătoarea", căminului cultural Pantelimon și sindicatului Institutului de proiectări miniere, precum și teatrele de păpuși ale clubului lucrătorilor sanitari, casei de cultură a raionului „16 Februarie" și a căminului cultural Leonte Filipescu au primit, în cadrul unei festivități, premii și distincții acordate de Comitetul de cultură și artă al orașului București și Consiliul local al sindicatelor.

*

Duminică dimineața a avut loc la Institutul de arheologie al Academiei R. P. Române ședința festivă consacrată împlinirii a 60 de ani de la înființarea Societății numismatice române. După cuvîntul de deschidere rostit de acad. Emil Condurachi, președintele societății, au fost prezentate o serie de comunicări științifice privind istoricul acestei societăți, cercetările numismatice în R. P. Română, stadiul actual al numismaticii românești. **(Agerpres)**

TELEX

Cinema Televiziune

CINEMATOGRAFE: Cu toții acasă: Sala Palatului R. P. Române (orele 19,30, seria de bilete 921), Republica (bd. Magheru 2), București (bd. 6 Martie 6), Excelsior (bd. 1 Mai 174), Feroviar (Calea Griviței 80). **Nu-i loc pentru al treilea:** Patria (bd. Magheru 12—14), Festival (bd. 6 Martie 14), Înfrățirea între popoare (bd. Bucureștii-Noi), Grivița (Calea Griviței — podul Basarab), Modern (Piața G. Coșbuc 1). **Agatha, lasă-te de crime!:** Carpați (bd. Magheru 29), Bucegi (bd. 1 Mai 57), Flacăra (Calea Dudești 22). **Moartea se numește Engelchen:** Capitol (bd. 6 Martie 16), Tomis (Calea Văcărești 21), Giulești (Calea Giulești 56), Aurora (bd. Dimitrov 118). **Nu ești singur:** Tineretului (Calea Victoriei 48), Dacia (dimineața — Calea Griviței 137). **Goi printre lupi** — cinemascop: Victoria (bd. 6 Martie 7), Miorița (Calea Moșilor 127), Melodia (Șos. Ștefan cel Mare — colț cu str. Lizeanu). **Tudor** — cinemascop (ambele serii): Lumina (bd. 6 Martie 12), Arta (Calea Călărași 153), Pacea (bd. Libertății 70—72). **Ei cuceresc cerul:** Union (str. 13 Decembrie 5—7). Drumul Sării (str. Drumul Sării 30). **Program de filme pentru copii** (dimineața), **Pompierul atomic** (după-amiază): Doina (str. Doamnei 9). **Povestea Scufiței Roșii:** Timpuri Noi (bd. 6 Martie 18), Cultural (Piața I. Pintilie 2). **Legea e lege** (după-amiază): Dacia (Calea Griviței 137). **Primul reportaj** — cinemascop: Buzești (str. Buzești 9—11). **Babette pleacă la război** — cinemascop: Cringași (Șos. Cringași 42). **Trei plus două** — cinemascop: Unirea (bd. 1 Mai 143). **Ultimul meu tango:** Vitan (Calea Dudești 97). **Ucigașul și fata:** Munca (Șos. Mihai Bravu 221). Adesgo (Calea Șerban Vodă 209). **A dispărut o navă:** Popular (str. Mătăsari 31), Ferentari (Calea Ferentari 86). **Cînd vine pisica** — cinemascop: Moșilor (Calea Moșilor 221). **Misterele Parisului** — cinemascop: Cosmos (bd. 30 Decembrie 89). **Valsul nemuritor:** Viitorul (str. M. Eminescu 127). **Carmen de la Ronda:** Colentina (Șos. Colentina 84). **Cavalerul Pardaillan** — cinemascop: Volga (Șos. I. Pintilie 61), Floreasca (str. J. S. Bach 2), Flamura (Șos. Giurgiului 155). **Mi-am cumpărat un tată** — cinemascop: Luceafărul (Calea Rahovei 118). **Ah, acest tineret!:** Progresul (Șos. Giurgiului 3). **La vîrsta dragostei:** Lira (Calea 13 Septembrie 196). **Printre oameni buni:** Cotroceni (Șos. Cotroceni 9).

TELEVIZIUNE: Orele 19,00 — Jurnalul televiziunii. 19,10 — Pentru copii: O zi de vacanță. 19,25 — De Ziua Republicii (montaj de versuri). 19,45 — Filmul artistic „Cerul n-are gratii". 21,05 — Cîntece și dansuri (interpretate de corul, orchestra și o formație de dansuri ale Ansamblului folcloric de cîntece și dansuri al Sfatului popular al Capitalei și o formație din orchestra de muzică populară a Radioteleviziunii. 22,05 — Telesport. În încheiere — Buletin de știri și buletin meteorologic.

STAREA TIMPULUI

Ieri în țară: Vremea a fost relativ umedă și cețoasă, mai ales dimineața. Cerul a fost variabil, mai mult acoperit în Ardeal, Moldova și Dobrogea, unde local a nins. Izolat, pe litoral a plouat. Vîntul a suflat în general slab excepțînd Banatul, Moldova și Dobrogea, unde a suflat potrivit cu intensificări pînă la tare din nord-vest. Temperatura aerului la orele 14 oscila între plus 6 grade la Rm. Vîlcea și Tg. Jiu și minus 3 grade la Topliță. **În București:** Vremea a fost în general frumoasă, dar ceață dimineața. Cerul a fost mai mult senin. Vîntul a suflat în general slab din sud-vest. Temperatura aerului la ora 14 — plus un grad.

Timpul probabil pentru ziua de 31 decembrie, 1 și 2 ianuarie. În țară: Vreme relativ călduroasă la început apoi în ușoară răcire. Cerul va fi variabil, mai mult noros și vor cădea precipitații locale, mai frecvente în nordul și nord-estul țării. Vînt potrivit din sectorul nordic. Temperatura în scădere ușoară. Minimele vor fi cuprinse între zero și minus 10 grade, local mai coborîte, iar maximele între minus 3 grade și plus 7 grade. Seara și dimineața ceață locală. **În București:** Vreme relativ călduroasă, cu cerul variabil. Vînt slab pînă la potrivit din nord-est. Temperatura staționară la început, apoi în scădere ușoară. Seara și dimineața, ceață.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii" Tel. 17.60.10. 17.60.20. Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii